

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 1986/2001 van de Raad van 8 oktober 2001 houdende rectificatie met ingang van 1 juli 2000 van de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen** 1
- ★ **Verordening (EG) nr. 1987/2001 van de Raad van 8 oktober 2001 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3072/95 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt** 5
- Verordening (EG) nr. 1988/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 6
- Verordening (EG) nr. 1989/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de elfde deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1430/2001 8
- Verordening (EG) nr. 1990/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse 9
- Verordening (EG) nr. 1991/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm 11
- ★ **Verordening (EG) nr. 1992/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 2001, van het geraamde inkomensverlies en het geraamde premiebedrag per ooi en per vrouwelijke geit, alsmede van het tweede voorschot op deze premie** 13
- ★ **Verordening (EG) nr. 1993/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 tot vaststelling van de bedragen van de productieheffingen in de sector suiker voor het verkoopseizoen 2000/2001** 15
- ★ **Verordening (EG) nr. 1994/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 2000/2001, van het door de suikerfabrikanten aan de suikerbietenverkopers uit te keren bedrag wegens het verschil tussen het maximumbedrag van de B-heffing en het bedrag van die heffing** 17

★ Verordening (EG) nr. 1995/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 tot vaststelling van de hoeveelheden die aan de importeurs worden toegewezen uit hoofde van de communautaire kwantitatieve contingenten die in 2002 op bepaalde producten van oorsprong uit de Volksrepubliek China van toepassing zijn	18
★ Verordening (EG) nr. 1996/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 houdende de tweede wijziging van Verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad tot instelling van een verbod op de uitvoer van bepaalde goederen en diensten naar Afghanistan, tot versterking van het verbod op vluchten en de bevrozing van tegoeden en andere financiële middelen ten aanzien van de Taliban van Afghanistan en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 337/2000	21
Verordening (EG) nr. 1997/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 betreffende de offertes voor de uitvoer van rogge die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1005/2001	23
Verordening (EG) nr. 1998/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 betreffende de offertes voor de uitvoer van gerst die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1558/2001	24
Verordening (EG) nr. 1999/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 943/2001	25

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Raad

2001/722/EG:

★ Besluit nr. 5/2001 van de Associatieraad tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Estland, anderzijds, van 12 juni 2001 tot vaststelling van de financiële bijdrage van Estland voor de deelname aan de programma's Socrates II en Jeugd in de jaren 2001 tot en met 2006	26
---	----

Commissie

2001/723/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 18 juli 2001 betreffende de herkapitalisatie van Alitalia ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 2349)	28
---	----

2001/724/EG:

★ Besluit van de Commissie van 11 oktober 2001 tot beëindiging van de herziening van Verordening (EG) nr. 1599/1999 van de Raad tot instelling van een definitief compenserend recht op de invoer van roestvrij staaldraad met een diameter van 1 mm of meer uit India (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 3041)	42
--	----

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**VERORDENING (EG, EGKS, EURATOM) Nr. 1986/2001 VAN DE RAAD
van 8 oktober 2001**

houdende rectificatie met ingang van 1 juli 2000 van de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, inzonderheid op artikel 13,

Gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen, vastgesteld bij Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 ⁽¹⁾, en laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 2805/2000 ⁽²⁾, inzonderheid op de artikelen 63, 64, 65, 65 bis en 82 van het Statuut en bijlage XI van dat Statuut, alsmede op artikel 20, eerste alinea, en artikel 64 van de Regeling,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij de vaststelling van Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 2804/2000 ⁽³⁾ kon geen rekening worden gehouden met de reële ontwikkeling van de nettobezoldiging van de Italiaanse ambtenaren.
- (2) Uit de gegevens betreffende deze ontwikkeling die thans beschikbaar zijn, blijkt dat tot een aanvullende aanpassing moet worden overgegaan.
- (3) Daarom moeten de in bovengenoemde verordening vermelde bedragen worden gerectificeerd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Met ingang van 1 juli 2000 wordt:

- a) de in artikel 66 van het Statuut opgenomen tabel van de maandelijkse basissalarissen vervangen door de hierna volgende tabel :

⁽¹⁾ PB L 56 van 4.3.1968, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 326 van 22.12.2000, blz. 7.

⁽³⁾ PB L 326 van 22.12.2000, blz. 3.

„Graden	Salaristrappen							
	1	2	3	4	5	6	7	8
A 1	11 514,67	12 126,34	12 738,01	13 349,68	13 961,35	14 573,02		
A 2	10 218,32	10 801,99	11 385,66	11 969,33	12 553,00	13 136,67		
A 3/LA 3	8 462,62	8 973,17	9 483,72	9 994,27	10 504,82	11 015,37	11 525,92	12 036,47
A 4/LA 4	7 109,50	7 508,00	7 906,50	8 305,00	8 703,50	9 102,00	9 500,50	9 899,00
A 5/LA 5	5 861,43	6 208,68	6 555,93	6 903,18	7 250,43	7 597,68	7 944,93	8 292,18
A 6/LA 6	5 065,37	5 341,74	5 618,11	5 894,48	6 170,85	6 447,22	6 723,59	6 999,96
A 7/LA 7	4 360,26	4 577,22	4 794,18	5 011,14	5 228,10	5 445,06		
A 8/LA 8	3 856,26	4 011,78						
B 1	5 065,37	5 341,74	5 618,11	5 894,48	6 170,85	6 447,22	6 723,59	6 999,96
B 2	4 388,76	4 594,52	4 800,28	5 006,04	5 211,80	5 417,56	5 623,32	5 829,08
B 3	3 681,25	3 852,34	4 023,43	4 194,52	4 365,61	4 536,70	4 707,79	4 878,88
B 4	3 183,95	3 332,32	3 480,69	3 629,06	3 777,43	3 925,80	4 074,17	4 222,54
B 5	2 846,04	2 966,11	3 086,18	3 206,25				
C 1	3 247,50	3 378,45	3 509,40	3 640,35	3 771,30	3 902,25	4 033,20	4 164,15
C 2	2 824,65	2 944,66	3 064,67	3 184,68	3 304,69	3 424,70	3 544,71	3 664,72
C 3	2 634,86	2 737,68	2 840,50	2 943,32	3 046,14	3 148,96	3 251,78	3 354,60
C 4	2 380,80	2 477,24	2 573,68	2 670,12	2 766,56	2 863,00	2 959,44	3 055,88
C 5	2 195,25	2 285,20	2 375,15	2 465,10				
D 1	2 480,95	2 589,43	2 697,91	2 806,39	2 914,87	3 023,35	3 131,83	3 240,31
D 2	2 262,15	2 358,50	2 454,85	2 551,20	2 647,55	2 743,90	2 840,25	2 936,60
D 3	2 105,47	2 195,59	2 285,71	2 375,83	2 465,95	2 556,07	2 646,19	2 736,31
D 4	1 985,17	2 066,58	2 147,99	2 229,40"				

- b) — in artikel 1, lid 1, van bijlage VII van het Statuut het bedrag van 173,93 EUR vervangen door het bedrag van 174,27 EUR;
- in artikel 2, lid 1, van bijlage VII van het Statuut het bedrag van 223,99 EUR vervangen door het bedrag van 224,43 EUR;
- in artikel 69, tweede zin, van het Statuut en in artikel 4, lid 1, tweede alinea, van bijlage VII daarvan het bedrag van 400,14 EUR vervangen door het bedrag van 400,92 EUR;
- in artikel 3, eerste alinea, van bijlage VII van het Statuut het bedrag van 200,17 EUR vervangen door het bedrag van 200,56 EUR.

Artikel 2

Met ingang van 1 juli 2000 wordt de in artikel 63 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden opgenomen tabel van de maandelijks basissalarissen vervangen door de hiernavolgende tabel:

„Categorie	Groep	Klasse			
		1	2	3	4
A	I	5 406,15	6 075,80	6 745,45	7 415,10
	II	3 923,70	4 306,04	4 688,38	5 070,72
	III	3 297,25	3 444,13	3 591,01	3 737,89
B	IV	3 167,44	3 477,52	3 787,60	4 097,68
	V	2 487,98	2 651,98	2 815,98	2 979,98
C	VI	2 366,25	2 505,56	2 644,87	2 784,18
	VII	2 117,87	2 189,93	2 261,99	2 334,05
D	VIII	1 914,22	2 026,96	2 139,70	2 252,44
	IX	1 843,47	1 869,15	1 894,83	1 920,51"

Artikel 3

Met ingang van 1 juli 2000 wordt het bedrag van de vaste vergoeding, bedoeld in artikel 4 bis van bijlage VII van het Statuut vastgesteld op:

- 104,59 EUR per maand voor de ambtenaren die zijn ingedeeld in de rang C 4 of C 5,
- 160,36 EUR per maand voor de ambtenaren die zijn ingedeeld in de rang C 1, C 2 of C 3.

Artikel 4

De pensioenen waarop op 1 juli 2000 recht bestond, worden met ingang van die datum berekend aan de hand van de in artikel 66 van het Statuut opgenomen tabel van de maandelijkse salarissen, zoals gewijzigd bij artikel 1, onder a), van deze verordening.

Artikel 5

Met ingang van 16 mei 2000 bedraagt de aanpassingscoëfficiënt die van toepassing is op de bezoldiging van de ambtenaren en andere personeelsleden die werkzaam zijn in het hierna genoemde land:

- Ierland 119,2.

Met ingang van 1 juli 2000 bedraagt de aanpassingscoëfficiënt die van toepassing is op de bezoldiging van de ambtenaren en andere personeelsleden die werkzaam zijn in het hierna genoemde land:

- Ierland 116,5.

Artikel 6

Met ingang van 1 juli 2000 wordt de in artikel 10, lid 1, van bijlage VII van het Statuut opgenomen tabel vervangen door de hiernavolgende tabel:

	„Voor de ambtenaar die recht heeft op de kostwinnerstoelage		Voor de ambtenaar die geen recht heeft op de kostwinnerstoelage	
	Van de 1e t/m de 15e dag	Vanaf de 16e dag	Van de 1e t/m de 15e dag	Vanaf de 16e dag
	EUR per kalenderdag			
A 1 t/m A 3 en LA 3	67,98	32,03	46,67	26,82
A 4 t/m A 8 en LA 4 t/m LA 8 en categorie B	65,97	29,87	44,77	23,37
Overige rangen	59,86	27,87	38,52	19,27"

Artikel 7

Met ingang van 1 juli 2000 worden de bedragen van de toeslagen voor continu- of ploegendienst, bedoeld in artikel 1 van Verordening (EGKS, EEG, Euratom) nr. 300/76 ⁽¹⁾ vastgesteld op 303,16 EUR, 457,57 EUR, 500,31 EUR en 682,08 EUR.

Artikel 8

Met ingang van 1 juli 2000 wordt op de in artikel 4 van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 260/68 ⁽²⁾ genoemde bedragen een coëfficiënt toegepast van 4,376269.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 38 van 13.2.1976, blz. 1. Deze verordening werd aangevuld bij Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 1307/87 (PB L 124 van 13.5.1987, blz. 6) en laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 2461/98 (PB L 307 van 17.11.1998, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 56 van 4.3.1968, blz. 8. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 2804/2000 (PB L 326 van 22.12.2000, blz. 3).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 8 oktober 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

L. ONKELINX

VERORDENING (EG) Nr. 1987/2001 VAN DE RAAD
van 8 oktober 2001
tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3072/95 houdende een gemeenschappelijke ordening van de
rijstmarkt

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 6, lid 3, laatste alinea, van Verordening (EG) nr. 3072/95 ⁽⁴⁾, is bepaald dat de compensatiebedragen worden uitbetaald tussen 16 oktober en 31 december na het begin van het betrokken verkoopseizoen.
- (2) In artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad van 17 mei 1999 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen ⁽⁵⁾, is voorzien in een betalingstermijn die loopt van 16 november tot en met 31 januari.
- (3) In artikel 6, lid 10, van Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad van 27 november 1992 tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen ⁽⁶⁾, is bepaald

dat slechts één enkele steunaanvraag „oppervlakten” kan worden ingediend.

- (4) In artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 3508/92 is bepaald dat het geïntegreerd controlesysteem betrekking heeft op alle ingediende steunaanvragen. Om voor de lidstaten het beheer van de betalingen eenvoudig te houden, is het dienstig de betalingstermijnen voor oppervlaktesteun te harmoniseren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 6, lid 3, laatste alinea, van Verordening (EG) nr. 3072/95 wordt de datum „16 oktober” vervangen door „16 november” en wordt de datum „31 december” vervangen door „31 januari”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 8 oktober 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

L. ONKELINX

⁽¹⁾ PB C 213 E van 31.7.2001, blz. 248.

⁽²⁾ Advies van 2 oktober 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ Advies van 12 september 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1667/2000 (PB L 193 van 29.7.2000, blz. 3).

⁽⁵⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1672/2000 (PB L 193 van 29.7.2000, blz. 13).

⁽⁶⁾ PB L 355 van 5.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1593/2000 (PB L 182 van 21.7.2000, blz. 11).

VERORDENING (EG) Nr. 1988/2001 VAN DE COMMISSIE**van 11 oktober 2001****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 12 oktober 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 11 oktober 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	111,8
	999	111,8
0707 00 05	052	104,2
	999	104,2
0709 90 70	052	90,2
	999	90,2
0805 30 10	052	69,9
	388	59,7
	512	46,9
	524	55,6
	528	50,2
0806 10 10	999	56,5
	052	89,1
	064	96,6
	388	113,3
	400	190,8
	512	76,0
	624	111,6
	999	112,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	39,7
	066	60,9
	388	77,7
	400	66,1
	512	92,2
	800	181,1
	804	74,8
	999	84,6
0808 20 50	052	111,0
	999	111,0

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1989/2001 VAN DE COMMISSIE**van 11 oktober 2001****tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de elfde deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1430/2001**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, met name op artikel 27, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 1430/2001 van de Commissie van 13 juli 2001 betreffende een permanente inschrijving voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽²⁾ worden deelinschrijvingen gehouden voor de uitvoer van deze suiker.
- (2) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1430/2001 naar gelang van het geval, wordt een maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld voor de betrokken deelinschrijving, waarbij met name rekening wordt gehouden met de situatie en de te verwachten ontwikkeling van de suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten.

(3) Na onderzoek van de offertes moeten de in artikel 1 bedoelde bepalingen worden vastgesteld voor de elfde deelinschrijving.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de elfde deelinschrijving voor witte suiker, gehouden krachtens Verordening (EG) nr. 1430/2001, wordt het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld op 45,528 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 12 oktober 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 192 van 14.7.2001, blz. 3.

VERORDENING (EG) Nr. 1990/2001 VAN DE COMMISSIE**van 11 oktober 2001****tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 785/68 ⁽²⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1422/95 is bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie ⁽³⁾. Deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (2) De representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam. Bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit. De standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (3) Voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt moet rekening worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen. Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling.
- (4) Er wordt geen rekening met die gegevens gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de

markt representatieve hoeveelheid. Er moet evenmin rekening worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling.

- (5) Om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, moeten de prijzen, naar gelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen.
- (6) Een representatieve prijs kan bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijzen waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktten, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs tweeweg zouden brengen.
- (7) Indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken product en de representatieve prijs, moeten aanvullende invoerrechten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95. Als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, moeten specifieke bedragen ter vervanging van die rechten worden vastgesteld.
- (8) Toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 12 oktober 2001.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 12.

⁽³⁾ PB L 145 van 27.6.1968, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 11 oktober 2001 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, per 100 kg netto van het betrokken product ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	9,25	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	13,13	—	0

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgestelde bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

**VERORDENING (EG) Nr. 1991/2001 VAN DE COMMISSIE
van 11 oktober 2001**

tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, en met name op artikel 27, lid 5, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bij uitvoer van witte en ruwe suiker toe te passen restituties zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1951/2001 van de Commissie ⁽²⁾.
- (2) De toepassing van de in Verordening (EG) nr. 1951/2001 neergelegde regels op de gegevens waarover de Commissie op het huidige tijdstip beschikt, geeft aanleiding tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restitu-

ties bij uitvoer in de zin zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde producten, welke niet gedenatureerd zijn, die vastgesteld zijn in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1951/2001, worden gewijzigd overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 12 oktober 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 265 van 5.10.2001, blz. 10.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 11 oktober 2001 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,06 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	39,07 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,06 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	39,07 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg nettoproduct	0,4246
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,46
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	42,47
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	42,47
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg nettoproduct	0,4246

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 19, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad.

⁽²⁾ Vaststelling geschorst door Verordening (EEG) nr. 2689/85 van de Commissie (PB L 255 van 26.9.1985, blz. 12), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3251/85 (PB L 309 van 21.11.1985, blz. 14).

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14).

VERORDENING (EG) Nr. 1992/2001 VAN DE COMMISSIE**van 11 oktober 2001****tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 2001, van het geraamde inkomensverlies en het geraamde premiebedrag per ooi en per vrouwelijke geit, alsmede van het tweede voorschot op deze premie**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2467/98 van de Raad van 3 november 1998 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schapen- en geitenvlees ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1669/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 6,Gelet op Verordening (EG) nr. 1454/2001 van de Raad van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Canarische Eilanden ⁽³⁾, en met name op artikel 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 5, leden 1 en 5, van Verordening (EG) nr. 2467/98 kan een premie worden toegekend ter compensatie van inkomensverlies van producenten van schapenvlees en, in sommige gebieden, van geitenvlees. Die gebieden zijn bepaald in bijlage I van de genoemde verordening en in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2738/1999 van de Commissie van 21 december 1999 tot vaststelling van de berggebieden waarin de premie voor geitenvleesproducenten wordt toegekend ⁽⁴⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 2467/98 moet, met het oog op de uitbetaling van een voorschot aan de schapenvlees- en geitenvleesproducenten, het te verwachten inkomensverlies worden geraamd, rekening houdend met de te verwachten ontwikkeling van de marktprijzen.
- (3) Het premiebedrag per ooi voor producenten van zware lammeren wordt, overeenkomstig artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2467/98, berekend door op het in lid 1, tweede alinea, van dat artikel bedoelde inkomensverlies een coëfficiënt toe te passen die de gemiddelde jaarlijkse productie van vlees van zware lammeren per betrokken ooi aangeeft, uitgedrukt in 100 kg geslacht gewicht. Deze coëfficiënt kon, wegens het ontbreken van volledige statistische gegevens in de Gemeenschap, voor 2001 nog niet worden vastgesteld. Zolang deze coëfficiënt niet is vastgesteld, moet een voorlopige coëfficiënt worden toegepast. Voorts zijn in artikel 5, lid 3, respectievelijk lid 5, van genoemde verordening, de premie per ooi voor producenten van lichte lammeren, respectievelijk de premie per vrouwelijke geit, vastgesteld op 80 % van de premie per ooi voor producenten van zware lammeren.

- (4) Op grond van artikel 13 van Verordening (EG) nr. 2467/98 moet de premie worden verlaagd met het bedrag dat wordt verkregen door toepassing op de basisprijs van de in lid 2 van dat artikel bedoelde coëfficiënt. Die coëfficiënt is in artikel 13, lid 4, van de genoemde verordening vastgesteld op 7 %.
- (5) Overeenkomstig artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 2467/98 is het halfjaarlijkse voorschot vastgesteld op 30 % van de geraamde premie. Op grond van artikel 4, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2700/93 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1458/2001 ⁽⁶⁾, wordt het voorschot slechts betaald wanneer het 1 EUR of meer bedraagt.
- (6) Bij Verordening (EG) nr. 1454/2001 zijn specifieke maatregelen ten behoeve van de landbouwproductie op de Canarische Eilanden vastgesteld. Deze maatregelen voorzien met name in de toekenning aan producenten van lichte lammeren en geiten van een aanvullende premie per ooi, op dezelfde voorwaarden als die welke zijn vastgesteld voor de toekenning van de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2467/98 bedoelde premie. Spanje mag, overeenkomstig deze voorwaarden, een voorschot op de aanvullende premie verlenen.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor schapen en geiten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het verschil tussen de basisprijs, verminderd met het door toepassing van de in artikel 13, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2467/98 bedoelde coëfficiënt verkregen bedrag, en de voor het verkoopseizoen 2001 te verwachten marktprijs, wordt geraamd op 68,785 EUR per 100 kg.

Artikel 2

Het premiebedrag voor het verkoopseizoen 2001 wordt geraamd op:

- 10,779 EUR per ooi voor producenten van zware lammeren;
- 8,623 EUR per ooi voor producenten van lichte lammeren;
- 8,623 EUR per vrouwelijke geit in de gebieden die zijn vastgesteld in bijlage I van Verordening (EG) nr. 2467/98 en in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2738/1999.

⁽¹⁾ PB L 312 van 20.11.1998, blz. 1.⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 8.⁽³⁾ PB L 198 van 21.7.2001, blz. 45.⁽⁴⁾ PB L 328 van 22.12.1999, blz. 59.⁽⁵⁾ PB L 245 van 1.10.1993, blz. 99.⁽⁶⁾ PB L 194 van 18.7.2001, blz. 4.

Artikel 3

Het tweede voorschot dat de lidstaten overeenkomstig artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 2467/98 aan de producenten mogen uitkeren, bedraagt:

- 3,234 EUR per ooi voor producenten van zware lammeren;
- 2,587 EUR per ooi voor producenten van lichte lammeren;
- 2,587 EUR per vrouwelijke geit in de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 2467/98 en artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2738/1999 bepaalde gebieden.

Artikel 4

Overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1454/2001 wordt het tweede voorschot op de aanvullende premie voor op de Canarische Eilanden gevestigde producenten van lichte lammeren en vrouwelijke geiten, met inachtneming van de in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3493/90 van de Raad ⁽¹⁾ aangegeven grenzen, voor het verkoopseizoen 2001 vastgesteld op 0,647 EUR per ooi en/of per vrouwelijke geit.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 4.12.1990, blz. 7.

VERORDENING (EG) Nr. 1993/2001 VAN DE COMMISSIE**van 11 oktober 2001****tot vaststelling van de bedragen van de productieheffingen in de sector suiker voor het verkoopseizoen 2000/2001**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

is aan 20,7308 % van de interventieprijs voor witte suiker.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 906/2001 van de Commissie⁽²⁾, en met name op artikel 33, lid 8, en artikel 34, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 7, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1443/82 van de Commissie van 8 juni 1982 houdende uitvoeringsbepalingen voor de quotaregeling in de sector suiker⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 392/94⁽⁴⁾, is bepaald dat vóór 15 oktober de bedragen van de basisproductieheffing, de B-heffing en in voorkomend geval de in artikel 34, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde coëfficiënt voor suiker, isoglucose en inulinestroop voor het voorafgaande verkoopseizoen moeten worden vastgesteld.

(2) Bij Verordening (EG) nr. 1930/2000 van de Commissie van 12 september 2000 houdende herziening, voor de suikersector en voor het verkoopseizoen 2000/2001, van het maximumbedrag van de B-heffing en de minimumprijs voor B-suikerbieten⁽⁵⁾ is het in artikel 33, lid 4, eerste streepje, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde maximumbedrag voor het verkoopseizoen 2000/2001 op 37,5 % van de interventieprijs voor witte suiker gebracht.

(3) Het verwachte totale verlies, zoals vastgesteld overeenkomstig artikel 33, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 2038/1999, leidt ertoe voor de vaststelling van de bedragen van de productieheffingen voor het verkoopseizoen 2000/2001 uit te gaan van de in artikel 33, lid 3, van die verordening bedoelde maximumbedragen voor de basisproductieheffing en voor de berekening van de B-heffing overeenkomstig artikel 33, leden 4 en 5, van die verordening uit te gaan van een bedrag dat gelijk

(4) Het aan de hand van de beschikbare gegevens overeenkomstig artikel 33, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 geconstateerde totale verlies wordt volledig gedekt door de ontvangsten uit de basisproductieheffing en de B-heffing. Derhalve behoeft de in artikel 34, lid 2, van die verordening bedoelde coëfficiënt niet vastgesteld te worden voor het verkoopseizoen 2000/2001.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bedragen van de productieheffingen in de sector suiker worden voor het verkoopseizoen 2000/2001 vastgesteld op:

- a) 1,2638 EUR voor 100 kg witte suiker als basisheffing op A-suiker en op B-suiker;
- b) 13,0998 EUR voor 100 kg witte suiker als B-heffing op B-suiker;
- c) 0,5330 EUR voor 100 kg droge stof als basisheffing op A-isoglucose en op B-isoglucose;
- d) 5,4980 EUR voor 100 kg droge stof als B-heffing op B-isoglucose;
- e) 1,2638 EUR voor 100 kg suiker/isoglucose-equivalent in droge stof als basisheffing op A-inulinestroop en op B-inulinestroop;
- f) 13,0998 EUR voor 100 kg suiker/isoglucose-equivalent in droge stof als B-heffing op B-inulinestroop.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 127 van 9.5.2001, blz. 28.

⁽³⁾ PB L 158 van 9.6.1982, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB L 53 van 24.2.1994, blz. 7.

⁽⁵⁾ PB L 231 van 13.9.2000, blz. 6.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1994/2001 VAN DE COMMISSIE
van 11 oktober 2001

tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 2000/2001, van het door de suikerfabrikanten aan de suikerbietenverkopers uit te keren bedrag wegens het verschil tussen het maximumbedrag van de B-heffing en het bedrag van die heffing

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 906/2001 van de Commissie⁽²⁾, en met name op artikel 36, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 36, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 is meer in het bijzonder bepaald dat, wanneer de opbrengst van de B-heffing minder bedraagt dan het in artikel 33, lid 4, van die verordening bedoelde maximumbedrag, in voorkomend geval herzien volgens lid 5 van dat artikel, de suikerfabrikanten verplicht zijn de suikerbietenverkopers het verschil uit te keren tussen het maximumbedrag van de B-heffing en het bedrag van de te innen heffing, ten belope van 60 % van dit verschil. Op grond van artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1443/82 van de Commissie van 8 juni 1982 houdende uitvoeringsbepalingen voor de quotaregeling in de sector suiker⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 392/94⁽⁴⁾, moet dit in artikel 36, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde bedrag tegelijk met de productieheffingen worden vastgesteld volgens dezelfde procedure.

- (2) Voor het verkoopseizoen 2000/2001 is het maximumbedrag van de B-heffing op 37,5 % van de interventieprijs voor witte suiker vastgesteld. Bijgevolg zal voor suiker het te innen bedrag van de B-heffing voor dat verkoopseizoen slechts 20,7308 % van de interventieprijs voor witte suiker bedragen. Wegens dit verschil moet derhalve overeenkomstig artikel 36, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 het door de suikerfabrikanten aan de suikerbietenverkopers per ton bieten van de standaardkwaliteit te betalen bedrag, ten belope van 60 % van dit verschil, worden vastgesteld.
- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het in artikel 36, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde bedrag met betrekking tot de B-heffing, dat door de suikerfabrikanten aan de suikerbietenverkopers moet worden betaald, wordt voor het verkoopseizoen 2000/2001 vastgesteld op 8,27 EUR per ton bieten van de standaardkwaliteit.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 127 van 9.5.2001, blz. 28.

⁽³⁾ PB L 158 van 9.6.1982, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB L 53 van 24.2.1994, blz. 7.

VERORDENING (EG) Nr. 1995/2001 VAN DE COMMISSIE
van 11 oktober 2001

tot vaststelling van de hoeveelheden die aan de importeurs worden toegewezen uit hoofde van de communautaire kwantitatieve contingenten die in 2002 op bepaalde producten van oorsprong uit de Volksrepubliek China van toepassing zijn

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 520/94 van de Raad van 7 maart 1994 houdende de totstandbrenging van een communautaire procedure voor het beheer van kwantitatieve contingenten ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 138/96 ⁽²⁾, inzonderheid op de artikelen 9 en 13,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1394/2001 van de Commissie van 9 juli 2001 tot vaststelling van een aantal bepalingen voor het beheer van de kwantitatieve contingenten die in 2002 van toepassing zijn op bepaalde producten uit de Volksrepubliek China ⁽³⁾, inzonderheid op artikel 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1394/2001 is het voor respectievelijk de traditionele en de niet-traditionele importeurs bestemde gedeelte van elk der betrokken contingenten vastgesteld, evenals de voorwaarden en bepalingen voor de toewijzing van de beschikbare hoeveelheden. De importeurs hebben, overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1394/2001, tussen 11 juli en 7 september 2001, 15.00 uur Brusselse tijd, een aanvraag voor een invoervergunning kunnen indienen bij de bevoegde nationale autoriteiten.
- (2) De Commissie heeft, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1394/2001, van de lidstaten informatie ontvangen betreffende het aantal aanvragen voor invoervergunningen en de totale hoeveelheid waarop deze betrekking hebben, alsmede over de totale hoeveelheid die door de traditionele importeurs in de loop van de referentieperiode (1998 of 1999) werd ingevoerd.
- (3) De Commissie kan, aan de hand van deze informatie, uniforme kwantitatieve criteria vaststellen op grond waarvan de door de communautaire importeurs ingediende vergunningaanvragen voor de kwantitatieve contingenten voor 2002 door de bevoegde nationale autoriteiten kunnen worden ingewilligd.
- (4) Uit de door de lidstaten meegedeelde gegevens blijkt dat, wat de in bijlage I genoemde producten betreft, de door de traditionele importeurs gevraagde totale hoeveelheid het voor deze importeurs bestemde deel van het contingent overschrijdt. Derhalve dient bij de behandeling van deze aanvragen op de invoer van elke importeur in de

referentieperiode, uitgedrukt in hoeveelheid of in waarde, de in bijlage I vermelde eenvormige vermindering/vermeerderingscoëfficiënt te worden toegepast.

- (5) Uit door de lidstaten meegedeelde gegevens blijkt dat, voor de in bijlage II genoemde producten, de totale hoeveelheid waarvoor de andere importeurs aanvragen hebben ingediend het voor deze importeurs bestemde gedeelte van het contingent overschrijdt. Derhalve moet, bij de behandeling van deze aanvragen op de door elke importeur gevraagde hoeveelheid, waarvoor het maximum in Verordening (EG) nr. 1394/2001 is vastgesteld, de in de genoemde bijlage II vermelde eenvormige vermindering/coëfficiënt worden toegepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de in bijlage I genoemde producten worden de door de traditionele importeurs op regelmatige wijze ingediende aanvragen voor invoervergunningen door de bevoegde nationale autoriteiten ingewilligd voor de hoeveelheid of de waarde die resulteert uit de toepassing van de in bijlage I voor elk contingent vermelde vermindering/vermeerderingscoëfficiënt op de invoer van elke importeur, waarbij deze laatste dient op te geven of wordt uitgegaan van de invoer in 1998 dan wel de invoer in 1999.

Mocht de toepassing van dit kwantitatieve criterium tot de toewijzing van een grotere hoeveelheid of waarde dan de aangevraagde hoeveelheid of waarde leiden, dan wordt slechts de gevraagde hoeveelheid of waarde toegewezen.

Artikel 2

Voor de in bijlage II genoemde producten worden de door andere dan de traditionele importeurs op regelmatige wijze ingediende aanvragen voor invoervergunningen door de bevoegde nationale autoriteiten ingewilligd voor de hoeveelheid of de waarde die resulteert uit de toepassing van de in bijlage II voor elk contingent vermelde vermindering/coëfficiënt op de door de importeurs gevraagde hoeveelheid, binnen de bij Verordening (EG) nr. 1394/2001 vastgestelde grenzen.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 66 van 10.3.1994, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 21 van 27.1.1996, blz. 6.

⁽³⁾ PB L 187 van 10.7.2001, blz. 31.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Verminderings/vermeerderingscoëfficiënt die op de invoer in 1998 of 1999 wordt toegepast (traditionele importeurs)

Omschrijving van de producten	GS/GN-code	Verminderings/ vermeerderingscoëfficiënt (%)
Schoeisel	ex 6402 99 ⁽¹⁾	– 29,45
	6403 51 6403 59	+ 7,66
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	– 37,88
	ex 6404 11 ⁽²⁾	– 28,51
	6404 19 10	+ 15,79
Keuken- en tafelgerei van porselein	6911 10	– 35,17
Vaatwerk, andere huishoudelijke artikelen en toiletartikelen, van keramische stoffen, andere dan porselein, vallende onder GS/GN-code	6912 00	– 23,77

⁽¹⁾ Met uitzondering van volgens een speciale techniek vervaardigd schoeisel: schoeisel voor sportbeoefening met een cif-prijs per paar van 9 EUR of meer, voorzien van een gegoten, niet-gespoten zool bestaande uit een of meer lagen, vervaardigd van synthetische materialen, speciaal ontworpen om schokken als gevolg van verticale of zijwaartse bewegingen op te vangen en met technische kenmerken als luchtdichte kussentjes gevuld met gas of vloeistoffen, met mechanische bestanddelen die schokken opvangen of neutraliseren, of met materialen zoals polymeren met een lage dichtheid.

⁽²⁾ Met uitzondering van:

- a) schoeisel ontworpen voor sportbeoefening, met een niet-gespoten zool, voorzien van punten, spijkertjes, klemmen, dwarsreepjes en dergelijke, of uitgerust met voorzieningen voor het bevestigen daarvan;
- b) volgens een speciale techniek vervaardigd schoeisel: schoeisel voor sportbeoefening met een cif-prijs per paar van 9 EUR of meer, voorzien van een gegoten, niet-gespoten zool bestaande uit een of meer lagen, vervaardigd van synthetische materialen, speciaal ontworpen om schokken als gevolg van verticale of zijwaartse bewegingen op te vangen en met technische kenmerken als luchtdichte kussentjes gevuld met gas of vloeistoffen, met mechanische bestanddelen die schokken opvangen of neutraliseren, of met materialen zoals polymeren met een lage dichtheid.

BIJLAGE II

**Verminderingscoëfficiënt die wordt toegepast op de hoeveelheid die wordt gevraagd binnen de grenzen van de
bij Verordening (EG) nr. 1394/2001 vastgestelde maximale hoeveelheden
(niet-traditionele importeurs)**

Omschrijving van de producten	GS/GN-code	Verminderingscoëfficiënt (%)
Schoeisel	ex 6402 99 ⁽¹⁾	– 7,89
	6403 51 6403 59	– 89,34
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	– 71,52
	ex 6404 11 ⁽²⁾	– 54,05
	6404 19 10	– 6,77
Keuken- en tafelgerei van porselein	6911 10	0
Vaatwerk, andere huishoudelijke artikelen en toiletartikelen, van keramische stoffen, andere dan porselein,	6912 00	– 12,75

⁽¹⁾ Met uitzondering van volgens een speciale techniek vervaardigd schoeisel: schoeisel voor sportbeoefening met een cif-prijs per paar van 9 EUR of meer, voorzien van een gegoten, niet-gespoten zool bestaande uit een of meer lagen, vervaardigd van synthetische materialen, speciaal ontworpen om schokken als gevolg van verticale of zijwaartse bewegingen op te vangen en met technische kenmerken als luchtdichte kussentjes gevuld met gas of vloeistoffen, met mechanische bestanddelen die schokken opvangen of neutraliseren, of met materialen zoals polymeren met een lage dichtheid.

⁽²⁾ Met uitzondering van:

- a) schoeisel ontworpen voor sportbeoefening, met een niet-gespoten zool, voorzien van punten, spijkertjes, klemmen, dwarsreepjes en dergelijke, of uitgerust met voorzieningen voor het bevestigen daarvan;
- b) volgens een speciale techniek vervaardigd schoeisel: schoeisel voor sportbeoefening met een cif-prijs per paar van 9 EUR of meer, voorzien van een gegoten, niet-gespoten zool bestaande uit een of meer lagen, vervaardigd van synthetische materialen, speciaal ontworpen om schokken als gevolg van verticale of zijwaartse bewegingen op te vangen en met technische kenmerken als luchtdichte kussentjes gevuld met gas of vloeistoffen, met mechanische bestanddelen die schokken opvangen of neutraliseren, of met materialen zoals polymeren met een lage dichtheid.

**VERORDENING (EG) Nr. 1996/2001 VAN DE COMMISSIE
van 11 oktober 2001**

houdende de tweede wijziging van Verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad tot instelling van een verbod op de uitvoer van bepaalde goederen en diensten naar Afghanistan, tot versterking van het verbod op vluchten en de bevrozing van tegoeden en andere financiële middelen ten aanzien van de Taliban van Afghanistan en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 337/2000

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad van 6 maart 2001 tot instelling van een verbod op de uitvoer van bepaalde goederen en diensten naar Afghanistan, tot versterking van het verbod op vluchten en de bevrozing van tegoeden en andere financiële middelen ten aanzien van de Taliban van Afghanistan en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 337/2000 ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1354/2001 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 10, lid 1, tweede streepje,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie wordt door artikel 10 van Verordening (EG) nr. 467/2001 gemachtigd de bijlagen I en VI op basis van besluiten van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties of het sanctiecomité Taliban te wijzigen.
- (2) Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 467/2001 omvat de lijst van personen en entiteiten die onder de krachtens deze verordening ingestelde bevrozing van tegoeden vallen. Bijlage VI omvat de lijst van organisaties en organen die van het krachtens deze verordening ingestelde verbod op vluchten zijn vrijgesteld.
- (3) Het sanctiecomité Taliban heeft besloten de lijst van personen en entiteiten waarvoor de bevrozing van tegoeden geldt, alsmede de lijst van humanitaire organisaties te wijzigen; de bijlagen I en VI bij Verordening (EG) nr. 467/2001 moeten dienovereenkomstig worden aangepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 467/2001 wordt als volgt gewijzigd:

1. De volgende personen en entiteiten worden aan bijlage I toegevoegd:

- Afghan Export Bank
- Al Qaida/Islamic Army
(alias „The Base”, Al Qaeda, Islamic Salvation Foundation, The Group for the Preservation of the Holy Sites, The Islamic Army for the Liberation of Holy Places, The World Islamic Front for Jihad Against Jews and Crusaders, Usama Bin Laden Network, Usama Bin Laden Organisation)

- Abu Sayyaf Group
(alias Al Harakat Al Islamiyya)
- Armed Islamic Group (GIA)
(alias Al Jamm'ah Al Islamiah Al-Musallah, GIA, Groupement Islamique Armé)
- Harakat Ul-Mujahidin/HUM
(alias Al-Faran, Al-Hadid, Al-Hadith, Harakat Ul-Ansar, HUA, Harakat Ul-Mujahideen)
- Al-Jihad/Egyptian Islamic Jihad
(alias Egyptian Al-Jihad, Egyptian Islamic Jihad, Jihad Group, New Jihad)
- Islamic Movement of Uzbekistan (IMU)
(alias IMU)
- Asbat al-Ansar
- Salafist group for Call and Combat (GSPC)
(alias Le Groupe Salafiste pour La Prédiction et le Combat)
- Libyan Islamic Fighting Group
- Al-Itihaad Al-Islamiya (AIAI)
- Islamic Army of Aden
- Usama Bin Laden (persoon)
(alias Usama Bin Muhammed Bin Awad, Osama Bin Laden; geboren op 30 juli 1957 in Jeddah, Saudi-Arabië, of in Jemen)
- Muhammad Atif (persoon)
(alias Subhi Abu Sitta, Abu Hafs Al Masri, sjeik Taysir Abdullah, Mohamed Atef, Abu Hafs Al Masri el Khabir, Taysir; geboren in 1956 (of 1951) in Alexandrië, Egypte)
- Sayf al-Adl (persoon)
(alias Saif Al-Adil; geboren in 1963 in Egypte)
- Shaykh Sai'id (persoon)
(alias Mustafa Muhammad Ahmad; geboren in Egypte)
- Abu Hafs de Mauritania (persoon)
(alias Mahfouz Ould al-Walid, Khalid Al-Shanqiti, Mafouz Walad Al-Walid, Mahamedou Ouid Slahi; geboren op 1 januari 1975)
- Ibn Al-Shaykh Al-Libi (persoon)
- Abu Zubaydah (persoon)
(alias Abu Zubaida, Abd Al-Hadi Al Wahab, Zain Al-Abidin Muhahhad Husain, Zayn Al-Abidin Muhammad Husain, Tariq; geboren op 12 maart 1971 in Riad, Saudi-Arabië)
- Abd al-Hadi al-Iraqi (persoon)
(alias Abu Abdallah, Abdal Al-Hadi Al-Iraqi)

⁽¹⁾ PB L 67 van 9.3.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 182 van 5.7.2001, blz. 15.

- Ayman Al-Zawahari (persoon)
(alias Ahmed Fuad Salim; operationeel en militair leider van de Jihad Group; geboren op 19 juni 1951 in Giza, Egypte; paspoortnummer 1084010 (Egypte) of 19820215)
- Thirwat Salah Shihata (persoon)
(alias Tarwat Salah Abdallah, Salah Shihata Thirwat, Shahata Thirwat; geboren op 29 juni 1960 in Egypte)
- Tariq Anwar Al-Sayyid Ahmad (persoon)
(alias Hamdi Ahmad Farag, Amr al-Fatih Fathi; geboren op 15 maart 1963 in Alexandrië, Egypte)
- Muhammad Salah (persoon)
(alias Nasr Fahmi Nasr Hasanayn)
- Makhtab Al-Khidamat/Al Kifah (persoon)
- Wafa Humanitarian Organization
(alias Al Wafa, Al Wafa Organisation, Wafa Al-Igatha Al-Islamia; Jordan house No 125, Street 54, Phase II; Hayatabad, Peshawar, Pakistan; kantoren in Saudi-Arabië, Koeweit en de Verenigde Arabische Emiraten)
- Al Rashid Trust
(alias Al-Rasheed Trust)
Kitas Ghar, Nazimabad 4, Dahgel-Iftah, Karachi, Pakistan;
Jamia Maajid, Sulalman Park, Melgium Pura, Lahore, Pakistan;
kantoor Dha'rbi M'unin, tegenover Khyber Bank, Abbotabad Road, Mansehra, Pakistan;
kantoor Dhar'bi M'unin ZR Brothers, Katcherry Road, Chowk Yadgaar, Peshawar, Pakistan;
kantoor Dha'rbi-M'unin, Rm No 3 Moti Plaza, bij Liaquat Bagh, Muree Road, Rawalpindi, Pakistan;

kantoor Dha'rbi-M'unin, bovenste verdieping, Dr. Dawa Khan Dental Clinic Surgeon, Main Baxae, Mingora, Swat, Pakistan;

activiteiten in Afghanistan: centrum, Jalalabad, Kabul, Kandahar, Mazar Sherif;

ook actief in Kosovo en Tsjetjenië.

- Mamoun Darkazanli Import-Export Company
(alias Darkazanli Company, Darkazanli Export-Import Sonderposten; Uhlenhorsterweg 34 11, Hamburg, Duitsland).

2. De volgende organisaties worden aan bijlage VI toegevoegd:

- International Medical Corps (IMC), 11500 West Olympic Blvd, Suite 506, Los Angeles, California 90064-1524, USA;
- Goal, PO Box 19, Dun Laoghaire, Co. Dublin, Ireland;
- Drug Control Community (DCC) No 21 Shahid Mehdiazadeh St, South Karegar Ave., Teheran, Iran;
- Aftab Society, No 3 South Sohrevardi St, Tehran, Iran;
- International Green PODNGO, No 10 11th St, Shahid Sarafraz St, Shahid Beheshti Ave., Teheran, Iran;
- HOPE Worldwide, 163 Tooting High St, London SW17 OSY, United Kingdom;
- Red Crescent Society of the Islamic Republic of Iran, Ostad Nejatollahi St, 159893315 Teheran, Iran.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Christopher PATTEN

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1997/2001 VAN DE COMMISSIE
van 11 oktober 2001

betreffende de offertes voor de uitvoer van rogge die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1005/2001

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 602/2001 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 7,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van rogge naar alle derde landen opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1005/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op grond

van de meegedeelde offertes besluiten geen gevolg te geven aan de openbare inschrijving.

- (3) Met name rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria, is het niet wenselijk een maximumrestitutie vast te stellen.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 5 tot en met 11 oktober 2001 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1005/2001 bedoelde inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van rogge.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 12 oktober 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 89 van 29.3.2001, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 140 van 24.5.2001, blz. 10.

VERORDENING (EG) Nr. 1998/2001 VAN DE COMMISSIE
van 11 oktober 2001

betreffende de offertes voor de uitvoer van gerst die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1558/2001

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij versterking van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 602/2001 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst naar alle derde landen met uitzondering van de Verenigde Staten van Amerika en Canada opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1558/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op grond

van de meegedeelde offertes besluiten niet tot toewijzing over te gaan.

- (3) Het is, met name rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 genoemde criteria, niet wenselijk een maximumrestitutie vast te stellen.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 5 tot en met 11 oktober 2001 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1558/2001 bedoelde inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 12 oktober 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 89 van 29.3.2001, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 205 van 31.7.2001, blz. 33.

VERORDENING (EG) Nr. 1999/2001 VAN DE COMMISSIE**van 11 oktober 2001****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 943/2001**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 602/2001 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen met uitzondering van Polen is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 943/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾.
- (2) In artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximum-

restitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria. In dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie.

- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 5 tot en met 11 oktober 2001 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 943/2001 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe vastgesteld op 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 12 oktober 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 89 van 29.3.2001, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 133 van 16.5.2001, blz. 3.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT Nr. 5/2001 VAN DE ASSOCIATIERAAD
tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Estland, ander-
zijds,
van 12 juni 2001
tot vaststelling van de financiële bijdrage van Estland voor de deelname aan de programma's
Socrates II en Jeugd in de jaren 2001 tot en met 2006

(2001/722/EG)

DE ASSOCIATIERAAD,

Gelet op de Europaovereenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Estland, anderzijds ⁽¹⁾, en met name op artikel 108,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Besluit nr. 1/2000 van de Associatieraad EU-Estland ⁽²⁾ zijn de voorwaarden voor de deelname van Estland aan de tweede fase van de programma's Leonardo da Vinci en Socrates vastgesteld; dat besluit is van toepassing voor de duur van deze programma's.
- (2) Bij Besluit nr. 2/2000 van de Associatieraad EU-Estland ⁽³⁾ zijn de voorwaarden voor de deelname van Estland aan het programma Jeugd vastgesteld; dat besluit is van toepassing voor de duur van dit programma.
- (3) In bijlage II, punt 2, van Besluit nr. 1/2000 en in bijlage II, punt 1, van Besluit nr. 2/2000 staat vermeld dat de door Estland aan de begroting van de Europese Unie te betalen bijdrage voor deelname aan deze programma's in de jaren 2001 tot en met 2006 in de loop van het jaar 2000 door de Associatieraad wordt vastgesteld,

BESLUIT:

Artikel 1

De bijdrage van Estland aan de begroting van de Europese Unie voor deelname aan het programma Socrates II in de jaren 2001 tot en met 2006 bedraagt:

(in euro)

Jaar 2001	Jaar 2002	Jaar 2003	Jaar 2004	Jaar 2005	Jaar 2006
737 000	755 000	771 000	792 000	815 000	846 000

⁽¹⁾ PB L 68 van 9.3.1998, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 236 van 20.9.2000, blz. 18.

⁽³⁾ PB L 273 van 26.10.2000, blz. 26.

Artikel 2

De bijdrage van Estland aan de begroting van de Europese Unie voor deelname aan het programma Jeugd in de jaren 2001 tot en met 2006 bedraagt:

(in euro)

Jaar 2001	Jaar 2002	Jaar 2003	Jaar 2004	Jaar 2005	Jaar 2006
478 000	507 000	536 000	562 000	589 000	625 000

Artikel 3

Onderstaand schema geeft de benodigde Phare-middelen weer:

— voor de bijdrage aan het programma Socrates: jaarlijks de volgende bedragen:

(in euro)

Jaar 2001	Jaar 2002	Jaar 2003	Jaar 2004	Jaar 2005	Jaar 2006
337 000	355 000	321 000	292 000	265 000	246 000

— voor de bijdrage aan het programma Jeugd: jaarlijks de volgende bedragen:

(in euro)

Jaar 2001	Jaar 2002	Jaar 2003	Jaar 2004	Jaar 2005	Jaar 2006
178 000	207 000	186 000	162 000	189 000	175 000

Het resterende gedeelte van Estlands bijdrage wordt met middelen uit de Estlandse nationale begroting gedekt.

Artikel 4

Dit besluit treedt in werking op de datum van goedkeuring door de Associatieraad.

Gedaan te Brussel, 12 juni 2001.

Voor de Associatieraad

De voorzitter

T. H. ILVES

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 18 juli 2001

betreffende de herkapitalisatie van Alitalia

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 2349)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2001/723/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a), alsook op Protocol nr. 27,

Gelet op Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽¹⁾,

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

DE FEITEN

- (1) Bij Beschikking 97/789/EG ⁽²⁾ (hierna „de beschikking van 1997” genoemd) heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten toegestaan de Italiaanse maatschappij Alitalia Linee Aeree Italiane SpA (hierna „Alitalia” genoemd) staatssteun voor herstructurering voor een totaalbedrag van 2 750 miljard ITL te verlenen. De steun werd gekoppeld aan een herstructureringsplan (hierna „het plan” genoemd) dat op 31 december 2000 is afgerond. De artikelen 1, 2 en 3 van genoemde beschikking bevatten de volgende bepalingen:

„Artikel 1

De door Italië aan Alitalia Linee Aeree Italiane SpA (hierna „Alitalia” genoemd) toegekende steun in de vorm van kapitaalbreng voor een totaal bedrag van 2 750 miljard ITL, teneinde de herstructurering van de maatschappij overeenkomstig het op 29 juli 1996 aan de Commissie medegedeelde en op 26 juni 1997 aangepaste plan tot stand te brengen, wordt op grond van artikel 92, lid 3, onder c), van het Verdrag en artikel 61, lid 3, onder c), van de overeenkomst als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt en de EER-overeenkomst beschouwd, mits Italië zich houdt aan de toezeggingen:

1. zich tegenover Alitalia als een gewone aandeelhouder te gedragen, Alitalia in staat te stellen uitsluitend op commerciële grondslag te worden beheerd en zich niet met het beheer van de maatschappij in te laten om andere redenen dan die welke strikt verband houden met de positie van aandeelhouder van de Italiaanse staat;

⁽¹⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 322 van 25.11.1997, blz. 44.

2. Alitalia geen nieuw kapitaal noch enige andere steun, in welke vorm ook, ook niet in de vorm van leninggaranties, toe te kennen;
3. dat de steun tot 31 december 2000 door Alitalia uitsluitend zal worden gebruikt ten behoeve van de herstructurering van de maatschappij en niet om nieuwe deelnemingen in andere luchtvaartmaatschappijen te verwerven;
4. Alitalia op geen enkele wijze te bevoordelen ten opzichte van de andere communautaire luchtvaartmaatschappijen, met name niet wat betreft de toewijzing van verkeersrechten (inclusief naar landen die geen lid zijn van de Europese Economische Ruimte), de toewijzing van slots, de grondafhandeling en de toegang tot de luchthaveninstallaties, wanneer een voorkeursbehandeling in strijd met het Gemeenschapsrecht zou zijn. De Italiaanse autoriteiten bevestigen in het bijzonder dat geen enkele met het Gemeenschapsrecht strijdige regel zal worden toegepast en zij garanderen dat:
 - a) zij de procedure tot herziening van overeenkomst nr. 4372 van 15 april 1992, die bij decreet van 16 april 1992 is goedgekeurd, onmiddellijk zullen aanvangen en voor uiterlijk 31 december 1998 zullen beëindigen, teneinde deze overeenkomst in overeenstemming te brengen met de communautaire wetgeving, met name wat betreft het „recht van voorrang”, de „overheidsinmenging”, de „verenigbaarheid met de verordeningen inzake de liberalisering van het luchtvervoer” en de „luchthavenvoorrechten”;
 - b) een feitelijke herziening van de overeenkomst met betrekking tot de bovenvermelde punten reeds heeft plaatsgevonden na een briefwisseling met Alitalia op grond van artikel 50 van de overeenkomst, volgens hetwelk deze slechts van toepassing is voorzover zij met het Gemeenschapsrecht verenigbaar is;
 - c) Alitalia afziet van het recht van voorrang dat uit artikel 3 van voornoemde overeenkomst voortvloeit;
 - d) zij in de gecoördineerde of volledig gecoördineerde Italiaanse luchthavens vóór het begin van het winterseizoen 1997-1998 een coördinator zullen aanstellen die geen enkele band met Alitalia heeft en volledig onafhankelijk van deze maatschappij optreedt;
5. dat tot 31 december 2000 de capaciteit die wordt aangeboden door de vliegtuigen die door Alitalia worden geëxploiteerd of door andere luchtvaartmaatschappijen op een zodanige wijze dat Alitalia het commerciële risico draagt (overeenkomsten inzake wetleasing, block-space, joint venture, enz), de volgende grenzen niet zal overschrijden:
 - a) het aantal beschikbare zitplaatsen zal niet meer bedragen dan 28 985, waarvan 26 350 voor de eigen vloot van Alitalia;
 - b) de toename van het aantal zitplaatskilometers dat voor elk kalenderjaar wordt aangeboden
 - binnen de Europese Economische Ruimte, met uitsluiting van Italië, en
 - binnen Italiëzal niet meer dan 2,7 % bedragen, met dien verstande dat helemaal geen toename wordt toegestaan indien de groei van de overeenkomstige markten onder 2,7 % blijft. Zo echter de groei van de overeenkomstige markten meer dan 5 % bedraagt, kan het aanbod worden vergroot met 2,7 % plus het groeipercentage boven 5 %.
6. dat Alitalia over een analytische boekhouding zal beschikken die het mogelijk maakt om op korte termijn voor elke verbinding een rentabiliteitsratio te bepalen, die wordt gedefinieerd als de verhouding tussen de totale inkomsten en de totale kosten (totale kosten gelijk aan de som van de variabele en de vaste kosten) betreffende de verbinding;
7. dat Alitalia tot 31 december 2000 op de door haar geëxploiteerde verbindingen voor een gelijkwaardig aanbod geen lagere tarieven zal voorstellen dan die welke door haar concurrenten worden voorgesteld;
8. dat Alitalia haar deelneming in Malev uiterlijk op [...] (*) zal overdragen;

(*) In de voorpublicatie bestemde versie van deze beschikking is vertrouwelijke zakelijke informatie weggelaten.

9. dat het op 29 juli 1996 aan de Commissie medegedeelde en op 26 juni 1997 aangepaste herstructureringsplan volledig zal worden uitgevoerd, met name wat de verwezenlijking van de in punt VI hierboven vermelde doelstellingen inzake productiviteit, rentabiliteit en financiële sanering betreft;
10. vóór eind maart 1998, maart 1999, maart 2000 en maart 2001 een jaarverslag over de voortgang van het herstructureringsplan, de economische en financiële situatie van Alitalia en de inachtneming van de hier beschreven voorwaarden bij de Commissie in te dienen. Deze verslagen zullen een beschrijving (soort en identiteit van de medecontractanten) bevatten van de overeenkomsten inzake commerciële of operationele samenwerking die Alitalia tijdens het afgelopen verslagjaar heeft gesloten. De Commissie zal de in elk verslag opgenomen gegevens eventueel laten verifiëren door een onafhankelijke adviseur die door de Commissie na raadpleging van de Italiaanse autoriteiten wordt gekozen.

Artikel 2

De betaling van het tweede gedeelte van de steun ten bedrage van 500 miljard ITL en van het derde gedeelte ten bedrage van 250 miljard ITL zijn afhankelijk van de nakoming van de bovenbeschreven toezeggingen, alsmede van de daadwerkelijke verwezenlijking van het herstructureringsplan en de in het vooruitzicht gestelde resultaten, in het bijzonder ten aanzien van de in deel VI hierboven genoemde kostenratio's en productiviteitsratio.

Ten minste tien weken vóór de betaling van het tweede en het derde gedeelte, die respectievelijk in mei 1998 en mei 1999 zijn voorzien, dienden de Italiaanse autoriteiten bij de Commissie een verslag in, teneinde haar in staat te stellen opmerkingen te maken met de hulp van een onafhankelijke adviseur, die door de Commissie na raadpleging van de Italiaanse autoriteiten wordt gekozen. De gedeeltes worden niet betaald, indien de doelstellingen van het herstructureringsplan niet zijn bereikt of indien de toezeggingen niet zijn nagekomen.

Artikel 3

De in artikel 1 bedoelde toezeggingen en voorwaarden hebben zowel betrekking op Alitalia Aeree Italiane SpA als op Alitalia TEAM SpA.”.

- (2) De beschikking van 1997 is voor het Gerecht van eerste aanleg bestreden door Alitalia, die verzoekster was in zaak T-296/97. In zijn arrest van 12 december 2000 heeft het Gerecht van eerste aanleg uitspraak gedaan over dit beroep en heeft het de beschikking van 1997 vernietigd. Het Gerecht van eerste aanleg kwam in zijn overwegingen tot de volgende conclusies (punt 171):

„Gelet op het in punt 137 supra vastgestelde gebrek aan motivering en de in punten 150 en 169 supra vastgestelde kennelijke beoordelingsfouten moeten verzoeksters conclusies worden toegewezen en moet de bestreden beschikking worden nietig verklaard, zonder dat uitspraak behoeft te worden gedaan over de overige argumenten betreffende het eerste middel en over de andere middelen in het verzoekschrift.”.

- (3) De redenen voor de nietigverklaring van genoemde beschikking hebben alle drie betrekking op het tweede onderdeel van het eerste door Alitalia tot staving van zijn beroep aangevoerde middel. Het eerste middel is ontleend aan onjuiste toepassing door de Commissie van het beginsel van de particuliere investeerder in een markteconomie. Alitalia heeft namelijk voor het Gerecht geargumenteed dat de Commissie in de beschikking van 1997 de door IRI, de Italiaanse staatsholding, ten gunste van Alitalia uitgevoerde kapitaalbreng ten belope van 2 750 miljard ITL ten onrechte als staatssteun had aangemerkt. In het eerste onderdeel van dit middel, dat door het Gerecht van eerste aanleg in punt 94 van het arrest is verworpen, stelde Alitalia dat de investering door IRI op zich voldeed aan het criterium van de particuliere investeerder, aangezien particuliere investeerders in haar kapitaal deelnemen. In het tweede onderdeel stelde Alitalia dat de Commissie bij de berekening van het minimumrendement en het interne rendement kennelijke beoordelingsfouten had begaan, waardoor artikel 92, lid 1, van het Verdrag en het beginsel van gelijke behandeling waren geschonden, en bovendien haar beschikking in dit opzicht ontoereikend had gemotiveerd. In het derde onderdeel, dat door het Gerecht niet in aanmerking is genomen, verweet Alitalia de Commissie het criterium van de particuliere investeerder zuiver mathematisch te hebben toegepast.

- (4) Bij het onderzoek van het tweede onderdeel van het eerste ter staving van het beroep aangevoerde middel heeft het Gerecht in de eerste plaats een beschrijving gegeven van de door de Commissie in de beschikking van 1997 toegepaste methode om uit te maken of de investering van IRI aan het criterium van de particuliere investeerder voldeed, waarbij werd uitgegaan van het door een particuliere investeerder verlangde minimumrendement vergeleken met het interne rendement van het project. Het Gerecht heeft verklaard dat de door de Commissie in de bestreden beschikking gehanteerde methode op zich niet vatbaar is voor kritiek (punt 99 van de overwegingen) en heeft vervolgens, na de bezwaren van Alitalia ten aanzien van de elementen waarop de Commissie en haar adviseurs zich hadden gebaseerd voor de vaststelling van het minimumrendement (punten 115 en 123 van het arrest) te hebben verworpen, geconcludeerd dat de beschikking van 1997 de volgende tekortkomingen vertoonde:
- een ontoereikende motivering, „voorzover daarbij voor de investering van IRI is uitgegaan van hetzelfde minimumrendement als in Beschikking 96/278/EG van de Commissie ⁽³⁾, hierna de „Iberia-beschikking” genoemd” (punt 137 van de overwegingen);
 - een kennelijke beoordelingsfout die de Commissie heeft begaan „door op basis van in de bestreden beschikking aangevoerde redenen ervan uit te gaan, dat de insolventiekosten in verband met de door Cofiri verstrekte leningen moesten worden uitgesloten van de berekening van het interne rendement” (punt 150);
 - een kennelijke beoordelingsfout die de Commissie heeft gemaakt „door te oordelen dat de in juni 1997 in het herstructureringsplan aangebrachte wijzigingen, die, naar zij zelf toegeeft, de aan dit plan verbonden risico's nog verminderden en de rentabiliteit van de onderneming verbeterden, geen enkele invloed hadden op de berekening van het minimumrendement en van het interne rendement en dus evenmin op de beoordeling van de vraag, of de investering van IRI aan het criterium van de particuliere investeerder voldeed” (punt 169 van het arrest).
- (5) Meer bepaald heeft het Gerecht, wat in de eerste plaats de ontoereikende motivering betreft waarvan in punt 137 van het arrest melding wordt gemaakt, de overwegingen op basis waarvan de Commissie in de Iberia-beschikking het minimumrendement op 30 % had vastgesteld in herinnering gebracht en heeft het erop gewezen dat „de Iberia-beschikking kennelijk kon gelden als een precedent voor de berekening van het minimumrendement in het onderhavige geval” (punt 130 van het arrest), aangezien ten tijde van de vaststelling van de beschikking van 1997, de Iberia-beschikking de enige beschikking was waarin de Commissie het criterium van de vergelijking tussen het interne rendement en het minimumrendement had toegepast om te beoordelen of een investering in een luchtvaartmaatschappij voldeed aan het criterium van de particuliere investeerder. Voorts was het Gerecht van mening dat de Commissie, gezien deze omstandigheden, in de beschikking van 1997 had moeten ingaan op het tijdens de hele administratieve fase van de procedure door Alitalia aangevoerde argument dat haar situatie niet vergelijkbaar was met die van Iberia zoals beschreven in de gelijknamige beschikking, en dat bijgevolg het daarin gehanteerde hoge minimumrendement niet op haar van toepassing was. Het Gerecht heeft daarom nadere aandacht besteed aan een aantal specifieke kenmerken van de situatie van Alitalia waarvan de Commissie akte had genomen in de beschikking van 1997 en die Alitalia sterk had benadrukt om het onderscheid aan te geven tussen haar eigen positie en die van Iberia. De conclusie van het Gerecht was dat „de Commissie niet heeft verklaard, waarom op de investering van IRI haars inziens hetzelfde minimumrendement van 30 % moest worden toegepast als zij in de Iberia-beschikking had aangehouden, terwijl in de bestreden beschikking vaststellingen worden gedaan die met name de indruk wekken, dat in het geval van Alitalia geen of in mindere mate sprake is van verschillende risicofactoren die de Commissie er in de Iberia-beschikking toe hebben gebracht, het minimumrendement op dit „zeer hoog en veel hoger [niveau] dan de percentages op de markt” vast te stellen (...)” (punt 136 van het arrest).
- (6) De door het Gerecht in de aangehaalde passage bedoelde risicofactoren hebben betrekking op de volgende aspecten:
- onvolledige uitvoering van het aanpassingsprogramma en vertraging bij de geplande personeelsvermindering;
 - sociale moeilijkheden die het imago van de onderneming schaden en het behalen van de door het programma beoogde productiviteitswinst kunnen bemoeilijken;

⁽³⁾ PB L 104 van 27.4.1996, blz. 25.

- lage productiviteit en de noodzaak een nieuw plan tot kostenverlaging uit te werken en daarover met de sociale partners te onderhandelen;
 - twijfels over de keuze van de toekomstige externe partners;
 - onzekerheid over de effecten van de liberalisatie van het luchtvervoer en de grondaanhandeldingsdiensten op de langetermijnrentabiliteit.
- (7) Wat in de tweede plaats de in punt 150 van het arrest bedoelde kennelijke beoordelingsfout betreft, stelt het Gerecht, na het op insolventiekosten betrekking hebbende gedeelte van de beschikking van 1997 te hebben aangehaald, allereerst dat „niet wordt betwist dat het grootste gedeelte van de kapitaalinjectie van 1 000 miljard ITL in 1996 heeft gediend om IRI leningen ten bedrage van ongeveer 900 miljard ITL terug te betalen en dat deze operatie als een omzetting van leningen in kapitaal kan worden beschouwd” (punt 145 van het arrest). Het Gerecht merkt op dat die omzetting perfect aansluit bij een van de doelstellingen van het herstructureringsplan van de verzoekster, namelijk het verlagen van de verhouding „schuld/eigen middelen”. Het Gerecht heeft vervolgens het argument van de Commissie als zou de omzetting in kapitaal slechts een kortetermijnvoordeel opleveren, alsook het argument dat het bij de door Cofiri aan Alitalia toegekende leningen mogelijk om verkapte staatssteun gaat, verworpen. Wat dit tweede argument betreft, heeft het Gerecht gepreciseerd dat in de beschikking van 1997 geen werk is gemaakt van dit middel en dat deze bewering evenmin wordt gestaafd door het door de adviseurs van de Commissie geleverde materiaal. Ten slotte heeft het Gerecht erop gewezen dat de argumenten van de Commissie inzake de insolventiekosten berusten op een cirkelredenering; bij de beoordeling van de vraag of een particulier investeerder bereid zou zijn geweest 2 750 miljard ITL in verzoeksters kapitaal te investeren, gaat zij namelijk reeds uit van de premisse, dat een particuliere investeerder niet zou zijn overgegaan tot deze investering (punt 149 van het arrest).
- (8) Wat ten derde de in punt 169 van het arrest bedoelde kennelijke beoordelingsfout betreft, is het Gerecht zijn redenering begonnen met de vaststelling dat „de Commissie het minimumrendement en het interne rendement niet opnieuw heeft berekend op basis van de laatste versie van het herstructureringsplan” van Alitalia (punt 162) en heeft het dus geen rekening gehouden met de argumentatie van de Commissie die betrekking had op feiten die zich na de vaststelling van de beschikking van 1997 hadden voorgedaan. Het Gerecht heeft vervolgens vermeld dat de door de Commissie toegepaste methode om te beoordelen, of de investering van IRI aan het criterium van de particuliere investeerder voldeed, erin bestond het interne rendement te vergelijken met het minimumrendement van de investering, en heeft er vervolgens op gewezen dat door de laatste, in juni 1997 in het herstructureringsplan aangebrachte verbeteringen „de risico's van het herstructureringsplan werden verminderd en de rentabiliteit van de kapitaalbreng werd verhoogd” (punt 167). Het Gerecht heeft hieruit geconcludeerd dat „de Commissie het minimumrendement en het interne rendement op basis van de laatste versie van het herstructureringsplan opnieuw had moeten berekenen teneinde zich een juist oordeel te kunnen vormen over de vraag, of de investering van IRI voldeed aan het criterium van de particuliere investeerder” (punt 168 van het arrest).
- (9) Ook dient erop te worden gewezen dat het Gerecht het door Alitalia aangevoerde argument dat haar interne rendement verkeerd werd berekend doordat zij door de Commissie gedwongen was de kosten van de vervroegde uittreding van 700 van haar werknemers voor haar rekening te nemen, heeft verworpen. Het Gerecht merkte op dat in de juridische beoordeling en in het dispositief van de beschikking van 1997 geen spoor te vinden was van het besluit van Alitalia deze kosten te dragen. De Commissie neemt er alleen akte van in het gedeelte van de bestreden beschikking met het opschrift „De feiten”. Het Gerecht was van oordeel dat deze verbintenis door de aanstelling van een sekwester in juli 1997 onherroepelijk was geworden en dat de Commissie dus moest „nagaan, of de investering aan het criterium van de particuliere investeerder voldeed, rekening houdend met deze nieuwe realiteit” (punt 154 van het arrest).
- (10) Om volledig gevolg te kunnen geven aan de eisen die voortvloeien uit het arrest van het Gerecht, heeft de Commissie zich gewend tot een onafhankelijke deskundige, het bureau Ernst & Young, dat haar in 1996 en 1997, voor de vaststelling van de beschikking van 1997, had bijgestaan in de zaak Alitalia; de kwaliteit van de adviezen van dit bureau is overigens door het Gerecht nooit in twijfel getrokken. De taak van de deskundige bestond er hoofdzakelijk in de Commissie alle elementen te verstrekken op basis waarvan zij in het betrokken geval tot een nieuwe toepassing van het principe van de investeerder in een markteconomie kon komen en met name hetzij een berekening van het interne rendement van de kapitaalbreng, hetzij een beoordeling van het vereiste minimumrendement kon uitvoeren rekening houdend met de overwegingen van het arrest van het Gerecht. Het

inschakelen van het bureau Ernst & Young om deze taak tot een goed einde te brengen was een voor de hand liggende beslissing voor de Commissie, aangezien dit bureau het enige was dat in staat was om op korte termijn de gevraagde assistentie te verlenen, aangezien het bekend was met de situatie van Alitalia in 1996 en 1997 en ook gezien de complexiteit van de voor deze taak vereiste technieken en financiële beoordelingen. Het verslag van de deskundige is ingediend op 1 juni 2001. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de deskundige de Commissie uitsluitend technische assistentie heeft verleend en uiteraard in geen geval in haar plaats haar discretionaire bevoegdheid mag uitoefenen met betrekking tot de besluitvorming over de vraag of een steunmaatregel op basis van de beschikbare feitelijke elementen toelaatbaar is.

JURIDISCHE BEOORDELING

- (11) In artikel 233 van het Verdrag is het volgende bepaald: „De instelling of de instellingen wier handeling nietig is verklaard of wier nalatigheid strijdig met dit Verdrag is verklaard, is respectievelijk zijn gehouden de maatregelen te nemen welke nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie.”.
- (12) Deze bepaling is door het Hof als volgt uitgelegd: „Om zich te voegen naar het arrest en hieraan volledige uitvoering te geven, moet een instelling waarvan een handeling door het Hof is nietig verklaard, niet alleen het dictum naleven, maar ook de rechtsoverwegingen die daartoe hebben geleid en er de noodzakelijke steun aan bieden, daar zij onontbeerlijk zijn om de nauwkeurige betekenis van het dictum te bepalen. Het zijn immers de rechtsoverwegingen die aangeven welke bepaling precies als onwettig wordt beschouwd en wat precies de redenen zijn van de in het dictum vastgestelde onwettigheid, en waarmee de betrokken instelling bij de vervanging van de nietig verklaarde handeling rekening moet houden.” ⁽⁴⁾. Tevens heeft het Hof erop gewezen dat de instelling waarvan de nietig verklaarde handeling is uitgegaan, gehouden is te bepalen welke maatregelen nodig zijn ter uitvoering van een arrest tot nietigverklaring ⁽⁵⁾.
- (13) In het onderhavige geval moet de Commissie om naar behoren rekening te houden met het arrest van het Gerecht een nieuwe beschikking vaststellen die een motivering bevat van het onderdeel waarvoor het Gerecht een ontoereikende motivering heeft geconstateerd en waarin de door het Gerecht aangeduide kennelijke beoordelingsfouten worden rechtgezet.
- (14) Wat betreft de door de vaststelling van de beschikking te volgen procedure legt artikel 233 de Commissie niet de verplichting op in dit geval de procedure die heeft geresulteerd in de vaststelling van de beschikking van 1997 te heropenen en alle stadia van de procedure voor de vaststelling van een nieuwe beschikking opnieuw te doorlopen. In dit verband dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de ontoereikende motivering — die een vormfout is — en de twee kennelijke beoordelingsfouten, die inhoudelijke fouten vormen. Met betrekking tot de ontoereikende motivering kan, op grond van de in dit verband constante jurisprudentie, wanneer de nietig verklaarde handeling gebaseerd is op een vorm- of procedurefout, de instelling waarvan de handeling uitgaat de procedure hervatten vanaf het stadium waarin de fout is opgetreden ⁽⁶⁾. Zo heeft de Commissie de beschikking van 22 juli 1998 betreffende de aangekondigde kapitaalverhoging van Air France vastgesteld zonder de procedure te heropenen ⁽⁷⁾. Wat de twee kennelijke beoordelingsfouten betreft, is de Commissie van oordeel dat er geen enkele aanleiding bestaat om de procedure te heropenen, en wel om de volgende twee redenen: in de eerste plaats moet de onderhavige beschikking gebaseerd zijn op feitelijke elementen die reeds voorhanden waren op het tijdstip waarop de beschikking van 1997 werd vastgesteld ⁽⁸⁾ en in de tweede plaats hebben de twee door het Gerecht vastgestelde fouten uitsluitend betrekking op de beoordeling van feiten waarvan het bestaan niet wordt betwist. Voorts wordt in het arrest van het Gerecht duidelijk aangegeven welke correcties door de Commissie moeten worden aangebracht op de twee bovenbedoelde punten, welke punten voorts nauwkeurig door het Gerecht worden omschreven. De Commissie is volledig bekend met de feiten en de financiële techniek die betrekking hebben op de twee punten in kwestie en is dus voldoende

⁽⁴⁾ Arrest van het Hof van 26 april 1988, *Astéris tegen Commissie*, gevoegde zaken 97/86, 193/86, 99/86 en 215/86, Jurisprudentie 1988, blz. 2181, punt 27 en samenvatting, punt 3.

⁽⁵⁾ Arrest van het Hof van 5 maart 1980, *Könecké tegen Commissie*, zaak 76/79, Jurisprudentie 1980, blz. 665, punten 13, 14 en 15 van de overwegingen.

⁽⁶⁾ Arrest van het Hof van 13 november 1990, *Fedesa en anderen*, zaak C-331/88, Jurisprudentie 1990 blz. I-4023, alsook arrest van het Gerecht van 17 oktober 1991, *De Compté tegen Europees Parlement*, zaak T-26/89, Jurisprudentie 1991, blz. II-781, punt 70.

⁽⁷⁾ PB L 63 van 12.3.1999, blz. 66.

⁽⁸⁾ Zie wat dit betreft het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 25 juni 1998, *British Airways en anderen tegen Commissie*, gevoegde zaken 371/94 en 394/94, Jurisprudentie 1998, blz. II-2405.

toegerust om aan de eisen van het Gerecht te voldoen; zij acht het dan ook niet nodig de lidstaten of belanghebbende derde partijen uit te nodigen hun opmerkingen te maken. Ook dient erop te worden gewezen dat de lidstaten en de overige belanghebbende partijen reeds de gelegenheid hebben gehad hun standpunt naar voren te brengen in de loop van de aan de vaststelling van de beschikking van 1997 voorafgaande administratieve procedure en dat hun procedurele rechten bijgevolg in acht zijn genomen. Op grond van het voorgaande meent de Commissie over alle nodige elementen te beschikken om een nieuwe beschikking te kunnen vaststellen zonder dat daartoe de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag dient te worden heropend.

Het criterium van de investeerder in een markteconomie

- (15) Om te beginnen wenst de Commissie erop te wijzen dat zij in het kader van de openstelling van de interne markt voor het luchtvervoer voor concurrentie een mededeling heeft gepubliceerd over de richtsnoeren voor de toepassing van de artikelen ex 92 en ex 93 van het EG-Verdrag en van artikel 61 van de EER-overeenkomst op maatregelen van de staten in de luchtvaartsector ⁽⁹⁾. De toepassing die de Commissie wil geven aan het principe van de investeerder in een markteconomie wordt gedetailleerd toegelicht in de punten 27 tot en met 31 van die mededeling. Dit principe of criterium is een test die, wanneer hij wordt toegepast op een bepaling, het mogelijk maakt vast te stellen of de begunstigde van die bepaling daar voordeel uit behaalt en er dus sprake is van „begunstiging” in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag. De test is gebaseerd op de in het Verdrag opgenomen objectieve definitie van staatssteun en, in tegenstelling tot de beoordeling door de Commissie van de verenigbaarheid van de steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 3, van het Verdrag, is de toepassing van deze test door de Commissie verplicht en niet optioneel. Het principe van een investeerder in een markteconomie is overigens systematisch door de Commissie toegepast bij de toetsing van de herstructureringssteun die is toegekend aan Sabena in 1991 ⁽¹⁰⁾, Iberia in 1992 ⁽¹¹⁾, AerLingus in 1993 ⁽¹²⁾, TAP ⁽¹³⁾, Air France ⁽¹⁴⁾ en Olympic Airways ⁽¹⁵⁾ in 1994. In geen van die gevallen werd echter door de betrokken lidstaten in ernst betwist dat er sprake was van staatssteun. Bij het onderzoek van de kapitaalinjectie ten gunste van Iberia in 1996 heeft de Commissie, ook hier aan de hand van het principe van de investeerder in een markteconomie, gebruikgemaakt van een geavanceerde methode voor financiële analyse waarbij met name het minimumrendement („hurdle rate”) in beschouwing is genomen dat een investeerder die volgens commerciële principes handelt normaal van zijn investering verlangt. De Commissie heeft eveneens van deze analysemethode gebruikgemaakt bij de beoordeling van de kapitaalbreng van 2 750 miljard ITL ten gunste van Alitalia die het onderwerp was van de later nietig verklaarde beschikking van 1997.
- (16) De redenen voor de nietigverklaring van de beschikking van 1997 zijn uitsluitend terug te voeren op de onjuiste toepassing van het criterium van de particuliere investering in een markteconomie. Daarom dient dit criterium opnieuw te worden toegepast zonder te vervallen in de door het Gerecht van eerste aanleg gewraakte fouten.
- (17) Eerst dient te worden vermeld dat het Gerecht het argument van Alitalia heeft verworpen dat de deelneming van particuliere investeerders aan de herkapitalisatie op zich al aantoonde dat het criterium van de particuliere investeerder in acht was genomen (punt 92 van het arrest); bij gebreke van een aanzienlijke deelneming van particuliere investeerders in de operatie, moet de Commissie daarom uitgaan van een theoretische analyse. In dit verband heeft het Gerecht de geldigheid van de door de Commissie goedgekeurde methode bevestigd, die erin bestaat het bedrag van de door IRI verrichte investering te vergelijken met de waarde van de van het project verwachte toekomstige kasstroom, waarbij die waarde wordt geactualiseerd aan de hand van het minimumrendement („hurdle rate”) die een particuliere investeerder zou eisen (punten 99 en 100 van het arrest). Deze methode komt erop neer dat het interne rendement wordt vergeleken met het door een particuliere investeerder verlangde minimumrendement. De nieuwe analyse die de Commissie verplicht is uit te voeren, heeft bijgevolg alleen betrekking op het bepalen van het interne rendement en van het door een particuliere investeerder verlangde minimumrendement.

⁽⁹⁾ PB C 350 van 10.12.1994, blz. 5.

⁽¹⁰⁾ Beschikking van de Commissie van 24 juli 1991, PB L 300 van 31.10.1991, blz. 48.

⁽¹¹⁾ Beschikking van de Commissie van 22 juli 1992. Niet gepubliceerd.

⁽¹²⁾ Beschikking van de Commissie van 21 december 1993, PB L 54 van 25.2.1994, blz. 30.

⁽¹³⁾ Beschikking van de Commissie van 6 juli 1994, PB L 279 van 28.10.1994, blz. 29.

⁽¹⁴⁾ Beschikking van de Commissie van 27 juli 1994, PB L 254 van 30.9.1994, blz. 73.

⁽¹⁵⁾ Beschikking van de Commissie van 7 oktober 1994, PB L 273 van 25.10.1994, blz. 22.

- (18) Om de door het Gerecht van eerste aanleg met de nietigverklaring van de beschikking van 1997 gesanctioneerde kennelijke beoordelingsfout recht te zetten, moet bij de uit te voeren analyse rekening worden gehouden met de laatste wijzigingen die in juni 1997 in het herstructureringsplan van Alitalia zijn aangebracht. Onder druk van de Italiaanse autoriteiten, die er bij de Commissie op aandrongen vóór eind juli 1997 een beschikking vast te stellen (en die overigens het bestaan van aanwijzingen voor staatssteun hadden erkend) heeft de Commissie het voor de vaststelling van de beschikking van 1997 inderdaad niet nodig geacht het interne rendement opnieuw te berekenen en het minimumrendement opnieuw te beoordelen, rekening houdend met de laatste in het herstructureringsplan aangebrachte wijzigingen. Ook is het zo dat die laatste wijzigingen weinig significant waren vergeleken met de in februari 1997 in het plan aangebrachte wijzigingen, waarmee wel terdege rekening is gehouden.
- (19) Wat in de eerste plaats het interne rendement betreft, dient erop te worden gewezen dat dit bij een financiële operatie het actualisatiepercentage is dat op basis van de monetaire waarde van de investering de verwachte opbrengst daarvan weergeeft. In het onderhavige geval geldt als de in aanmerking te nemen toekomstige opbrengst het rendement dat wordt verwacht tot eind 2000, het jaar waarin het plan zou worden voltooid. De onderneming beschikt overigens over financiële prognoses tot die datum; deze ligt enerzijds ver genoeg in de toekomst opdat de kapitaalbreng in kwestie in het kader van de herstructurering zijn volledige effect kan sorteren en is anderzijds voldoende dichtbij om de onzekerheid omtrent de haalbaarheid van de prognoses te beperken. Het door Alitalia behaalde rendement zal hoofdzakelijk de door de onderneming in de periode tot 2000 gerealiseerde meerwaarde en de door Alitalia vóór 2000 aan IRI uitgekeerde dividenden omvatten.
- (20) Bovendien moeten, zoals het Gerecht in zijn arrest van 12 december 2000 heeft vermeld, bij de berekening van het verwachte rendement de insolventiekosten worden meegeteld die ten laste van IRI zouden komen bij een eventuele liquidatie van Alitalia; deze kosten zouden hoofdzakelijk bestaan uit het verlies van de kortetermijnleningen die de financieringsmaatschappij Cofiri, een dochtermaatschappij van IRI, vóór juni 1996 aan Alitalia heeft toegekend. In het onderhavige geval dienen deze kosten te worden meegerekend, aangezien de Commissie niet heeft kunnen aantonen dat de betrokken leningen op zich reeds als staatssteun dienen te worden aangemerkt. Voor IRI zou niet-terugbetaling van die kortetermijnleningen in geval van stopzetting van de activiteiten van Alitalia een verlies aan kasstroom betekenen. Het totaalbedrag van de insolventiekosten bedraagt echter niet ruim 1 000 miljard ITL, zoals door de Italiaanse autoriteiten in hun mededelingen aan de Commissie van 29 juli en 9 september 1996 is gesteld, maar kan op ongeveer 750 miljard ITL worden geraamd. Uit het op 18 juni 1997 door de deskundige ingediende rapport blijkt namelijk dat in de berekening van de Italiaanse autoriteiten het risico van verliezen op kortlopende vorderingen wordt overschat, de verkoopwaarde van de Alitaliavlott daarentegen wordt onderschat, de liquidatiekosten te hoog worden ingeschat en geen rekening wordt gehouden met reeds voor Alitalia betaalde voorschotten voor de aanschaf van nieuwe toestellen. Het bedrag van 750 miljard ITL aan totale insolventiekosten is overigens door Alitalia geaccepteerd in haar tijdens de behandeling van zaak T-296/97 bij het gerecht neergelegde repliek van 29 maart 1997.
- (21) De door Alitalia in 2000 gerealiseerde meerwaarde vergeleken met 1997, het jaar waarin de kapitaalbreng heeft plaatsgevonden, komt in werkelijkheid overeen met de waarde van de participatie van IRI in de overname in 2000, ervan uitgaande dat in 1997 de waarde van Alitalia, zowel volgens de door de Commissie als de door de onderneming zelf geraadpleegde deskundigen, gelijk was aan nul. Er blijft echter nog enige onzekerheid bestaan omtrent het aandeel van IRI in het kapitaal van Alitalia in de periode tot 2000, alsook in dat jaar, aangezien in 1997 geen kennis is gegeven van de fiscale regeling die op de overdracht van aandelen van Alitalia aan het eigen personeel van toepassing was op de datum waarop die overdracht werd uitgevoerd. Het aandeel van IRI in het kapitaal van Alitalia in 2000 bedraagt dus 79 % respectievelijk 86 %, afhankelijk van de fiscale afhandeling. De waarde van het aandeel van IRI in het kapitaal van Alitalia, alsook de omvang van de opgestreken dividenden, zijn uiteraard verschillend voor beide percentages. Daarentegen bestaat er geen enkele onzekerheid over de verbintenis van Alitalia de kosten van vervroegde uittreding van een aantal werknemers te haren laste te nemen, aangezien het Gerecht geen enkel bezwaar heeft gemaakt tegen de aanpak van de Commissie, die alleen akte heeft genomen van die verbintenis (punt 153 van het arrest). De door Alitalia aangevane verbintenis deze kosten voor haar rekening te nemen is in juli 1997 onherroepelijk geworden, en met dit feit moet rekening worden gehouden bij de uit te voeren berekeningen (punten 154 en 156 van het arrest).

- (22) Om de waarde van Alitalia aan het eind van het jaar 2000 en op basis daarvan de waarde van de participatie van IRI in de onderneming op dat tijdstip te bepalen, heeft de Commissie een aanpak gevolgd die vergelijkbaar was met die in de zaak Iberia⁽¹⁶⁾. Deze bestaat erin de door Alitalia geraamde kasstroom in een typisch jaar na 2000 te vermenigvuldigen met een coëfficiënt die alle toekomstige kasstromen naar de huidige waarde omrekent. De aldus bepaalde waarde van de activa moet vervolgens worden verminderd met het bedrag van de schuld in 2000 om te komen tot de waarde van het eigen vermogen op dat tijdstip. De vermenigvuldigingscoëfficiënt die wordt toegepast op de winst in een typisch jaar is zowel afhankelijk van het gemiddelde groeipercentage van de kasstroom voor alle jaren na 2000 als van het voor 2000 gekozen percentage voor de omrekening naar de huidige waarde. Dit laatste percentage drukt de gewogen gemiddelde kapitaalkosten voor Alitalia op dat tijdstip uit, die uitkomen op 9,53 %; deze waarde is het gewogen gemiddelde van de geraamde kosten van de schulden (7,2 %) en van de kosten van het eigen vermogen (14 %), waarbij deze laatste zijn geraamd met behulp van het „Capital asset Pricing Model”. Hierbij dient er met nadruk op te worden gewezen dat bij de aldus bepaalde gewogen gemiddelde kapitaalkosten verder geen rekening wordt gehouden met het eigen bijzondere risico van Alitalia. Wat betreft het gemiddelde jaarlijkse groeipercentage van de kasstroom van de onderneming na 2000, lijkt het redelijk deze vast te stellen op 4,5 % op basis van lopende prijzen in lire. Dit percentage is bepaald aan de hand van het groeipercentage op lange termijn van de economie, de multiplier van dit percentage die specifiek is voor de sector luchtvervoer, de verwachte ontwikkeling van de opbrengsten per eenheid en het inflatiepercentage. Hieruit volgt dat de waarde van de participatie van IRI in Alitalia in december 2000 4 206 respectievelijk 4 330 miljard ITL bedraagt afhankelijk van de fiscale regeling die zal worden toegepast.
- (23) Op basis van deze gegevens komt het interne rendement van de investering ten belope van 2 750 miljard ITL in het kapitaal van Alitalia voor IRI in 1997 uit op 25,2 % respectievelijk 26,1 %, afhankelijk van welke van beide bovenbedoelde fiscale procedures wordt gevolgd.
- (24) Wat in de tweede plaats het bepalen van het minimumrendement („hurdle rate”) betreft dat een investeerder in een markteconomie zou eisen om over te gaan tot een dergelijke financiële operatie (kapitaalinbreng), dient er eerst op te worden gewezen dat een dergelijke beslissing, hoewel daarbij rekening kan worden gehouden met objectieve feiten, niet uitsluitend gebaseerd is op een nauwkeurige mathematische berekening, maar het resultaat is van een op ervaring gebaseerde afweging. Op deze empirische grondslag is het niettemin mogelijk de waarde van de „hurdle rate” vrij precies te schatten; dit blijkt uit het feit dat in een bepaalde situatie financiële instellingen en belangrijke investeerders op deze grondslag over het algemeen tot vergelijkbare conclusies komen.
- (25) In het onderhavige geval is de Commissie op basis van de informatie waarover zij beschikt en met name van de rapportage van de deskundige van oordeel dat het minimumrendement dichtbij 30 % ligt, gezien de hoogte van het betrokken bedrag en vooral gezien de aan deze operatie verbonden risico's. Bij dit rendement van minimaal 30 % wordt namelijk rekening gehouden met de mogelijkheid dat het herstructureringsplan niet verloopt zoals gepland en dat het effectieve rendement van de investering uiteindelijk aanzienlijk lager uitkomt. Voorts kan het rendement alleen hoger zijn dan de kosten van het eigen vermogen wanneer bij deze kosten geen rekening wordt gehouden met alle door de onderneming gelopen risico's. Ondanks de verbeteringen die in februari en juni 1997 in het plan zijn aangebracht en op 26 juni 1997 ter kennis van de Commissie zijn gebracht, blijft Alitalia hoe dan ook een onderneming met een aanzienlijk eigen bijzonder risico. In dit verband dient op het volgende te worden gewezen:
- over het algemeen zijn in de sector luchtvervoer de marges traditioneel beperkt en kennen winsten en verliezen een zeer grillig verloop;

⁽¹⁶⁾ Iberia-beschikking (zie voetnoot 3), punt VII.

- sinds het eind van de jaren tachtig hebben de jaarrekeningen van Alitalia, ondanks de in 1994 ingetreden conjunctuurverbetering, nooit zeer positieve resultaten te zien gegeven. De onderneming heeft integendeel een negatief bedrijfsresultaat van 24 miljard ITL geregistreerd in 1996, het eerste jaar van de uitvoering van het herstructureringsplan, in plaats van het verwachte positieve resultaat van 70 miljard. Wel heeft Alitalia in haar brief aan de Commissie van 15 april 1997 een raming van haar bedrijfsresultaat in het eerste kwartaal van 1997 gegeven waaruit kan worden afgeleid dat het herstel van de onderneming krachtiger was dan in het herstructureringsplan werd aangenomen; opgemerkt dient te worden dat enerzijds deze resultaten gebaseerd zijn op voorlopige, nog niet geverifieerde gegevens en dat anderzijds een halfjaar een te korte periode is om daaruit significante conclusies te kunnen trekken;
 - de onderneming verkeert in een uiterst moeilijke en precaire financiële situatie. Het is alleen dankzij de kapitaalbreng van 1 000 miljard ITL in 1996 dat een faillissement kon worden voorkomen, gezien het feit dat aan het begin van 1996 de eigen middelen vrijwel nul bedroegen en de onderneming met een hoge schuldenlast te kampen had. Gezien de omvang van de onderneming en het bedrag van de geplande investering is een zo onevenwichtige financiële situatie op zich al genoeg om een volgens de wetten van de markteconomie handelende investeerder te ontmoedigen.
- (26) Er zijn voorts nog andere risicofactoren die een bedreiging vormen voor de correcte uitvoering van het plan, de rentabiliteit van de onderneming op lange termijn en de betrouwbaarheid van de financiële prognoses voor het jaar 2000 waarop de berekening van het rendement van de kapitaalverhoging gebaseerd is; deze bijkomende risicofactoren zijn de volgende:
- het plan gaat uit van optimistische hypothesen met betrekking tot de ontwikkeling van de productiviteit, de bedrijfskosten, de bezettingsgraad en de opbrengsten per eenheid van de onderneming;
 - het verwachte herstel van de onderneming is grotendeels afhankelijk van de ingebruikneming van de luchthaven van Malpensa vanaf 1998. De concurrentie zou echter wel eens kunnen meeprofiteren van de ontwikkeling van deze luchthaven aangezien daar veel meer slots beschikbaar zullen zijn dan thans op de overbelaste luchthaven Linate. Ook dient te worden opgemerkt dat de luchthaven Malpensa op 55 km van het centrum van Milaan ligt en dat nergens in Europa een luchthaven zo ver verwijderd is van het centrum van de agglomeratie die zij bedient. In werkelijkheid is het zo dat het exacte potentieel van de nieuwe infrastructuur en de voorwaarden waaronder de hub in gebruik zal worden genomen nog grotendeels onbekend zijn;
 - de Italiaanse binnenlandse markt, die de belangrijkste markt is voor Alitalia, is pas eind 1999 daadwerkelijk geliberaliseerd en er bestaat nog veel onzekerheid over de aanpak waarmee Alitalia, dat tot dat moment het feitelijke monopolie bezat, de concurrentie het hoofd moet bieden. In dit verband dient te worden opgemerkt dat het in 1996 geregistreerde negatieve bedrijfsresultaat terug te voeren is op een zeer aanzienlijke daling van de opbrengsten per eenheid van de maatschappij;
 - de eenheidskosten van Alitalia blijven hoger dan die van haar belangrijkste concurrenten in de Gemeenschap, hetgeen hoofdzakelijk is toe te schrijven aan te hoge personeelskosten en een opbrengst per eenheid die daarentegen enigszins lager is dan bij de concurrentie;
 - de onderneming heeft in 1995 en 1996, vóór de vaststelling van het plan, te maken gehad met ernstige sociale onrust. Ook bestaat er onzekerheid over de houding die het personeel zal aannemen ten aanzien van de aanvullende maatregelen ter verlaging van de kosten en ter verbetering van de productiviteit die in de komende jaren eventueel zullen worden voorgesteld. In het algemeen kan worden gesteld dat de reacties op de nieuwe bedrijfscultuur die het gevolg is van de overgang van de status van overheidsbedrijf met een monopoliepositie naar die van zonder overheidsbemoediging in een markteconomie opererend privé-bedrijf, wellicht moeilijk te sturen zullen zijn.

- (27) De laatste wijzigingen die door de Italiaanse autoriteiten in juni 1997 in het plan zijn aangebracht — en die op 26 juni officieel ter kennis van de Commissie zijn gebracht — zetten de berekening van de waarde van de hurdle rate niet op losse schroeven. Naast de beslissing van de Italiaanse autoriteiten de kosten van vervroegde uittreding van werknemers door Alitalia te laten dragen, omvatten deze wijzigingen de verlaging, in een hoger tempo dan oorspronkelijk gepland, van de kosten van de onderneming door een snellere overplaatsing van het personeel van Alitalia naar Alitalia Team, een verlaging van het totaalbedrag van de kapitaalbreng van 2 800 tot 2 750 miljard ITL, alsook het afstoten van de participaties van Alitalia in de Hongaarse maatschappij Malev en in zes regionale Italiaanse luchthavens. Hoewel deze wijzigingen ongetwijfeld de aan de operatie verbonden risico's beperken en het rendement van de kapitaalbreng verhogen, blijven het echter maatregelen in de marge en zijn zij veel minder ingrijpend dan de eerste in februari 1997 door de Italiaanse autoriteiten in het herstructureringsplan aangebrachte wijzigingen. De wijzigingen van juli 1997 hebben in feite een beperkt effect op de belangrijkste resultaten van het plan en de daarvan door de aandeelhouders verwachte dividenden. Op basis van de financiële prognoses waarin deze laatste wijzigingen zijn verwerkt, kunnen daarvan de volgende resultaten worden verwacht:

	1997	1998	1999	2000
Jaarresultaat	—	+ 8,9 %	+ 3,4 %	+ 2,5 %
Bedrijfsresultaat ⁽¹⁾	+ 34,2 % ⁽²⁾	– 1 %	+ 1 %	+ 1,8 %
Nettoresultaat	+ 6,7 %	– 1 %	+ 1,4 %	+ 1,9 %
Dividend	+ 6,3 %	– 1 %	+ 1,2 %	+ 1,9 %

⁽¹⁾ Brutoresultaat vóór belastingen en niet uit de balans blijvende activa en passiva.

⁽²⁾ Het verlies van 38 miljard ITL daalt tot slechts 25 miljard ITL, hetgeen een verbetering met 34,5 % betekent.

- (28) Hieraan dient te worden toegevoegd dat de schuldenlast van Alitalia en de verhouding schuld/eigen middelen (gearing ratio) in 2000 evenmin noemenswaardig zijn gewijzigd. Uit het oogpunt van een investeerder zijn het echter juist die elementen die van doorslaggevend belang zijn voor het bepalen van de risico's die aan de financiering verbonden zijn. De in juni 1997 in het herstructureringsplan aangebrachte wijzigingen hebben bijgevolg vrijwel geen invloed op de beoordeling door een uitsluitend op basis van commerciële criteria handelende investeerder, aangezien de reeds eerder beschreven risico's waardoor de operatie wordt gekenmerkt blijven bestaan.
- (29) Uit de in juni 1997 en vooral in februari 1997 door de Italiaanse autoriteiten aangebrachte wijzigingen kan echter worden geconcludeerd — zoals de Commissie heeft gedaan in punt VIII van de beschikking van 1997 — dat het herstructureringsplan nu aan de nodige eisen voldoet opdat Alitalia binnen een redelijke termijn een levensvatbare onderneming kan worden binnen de economische context waarin zij zal moeten opereren, met name wegens het feit dat in het gewijzigde herstructureringsplan wordt uitgegaan van voorzichtiger groeihypothese dan die welke op 29 juli 1996 aan de Commissie waren meegedeeld. In dit verband dient te worden vermeld dat onderscheid moet worden gemaakt tussen het economisch financieel rendement op lange termijn van de onderneming en het door een investeerder verwachte rendement.

- (30) Het in het geval van Alitalia op 30 % vastgestelde rendement is gelijk aan het rendement dat de Commissie destijds in het geval Iberia heeft gehanteerd en dat, zoals door het Gerecht is opgemerkt, kan gelden als precedent. Wat dit betreft is de Commissie van oordeel dat de risico's die verbonden zijn aan de in juli 1997 ten gunste van Alitalia gedane kapitaalbreng ten minste even hoog zijn als die waardoor de kapitaalbreng van januari 1996 ten gunste van Iberia werd gekenmerkt. Hoewel de specifieke situatie van Alitalia en Iberia niet helemaal identiek is, hebben deze twee ondernemingen toch gemeenschappelijke kenmerken: met een omzet van circa 4 miljard EUR in 1995 zijn zij van vergelijkbare omvang, zij zijn actief in dezelfde economische sector en binnen een communautaire markt die geleidelijk geliberaliseerd wordt, zij bedienen een nationale markt die buiten het geografische centrum van Europa ligt en hebben in de aan de kapitaalbreng voorafgaande jaren constant verlies geleden. Op het moment van de kapitaalbreng bevonden zowel Iberia als Alitalia zich bovendien in een uiterst moeilijke financiële situatie die werd gekenmerkt door een aanzienlijke schuldenlast en vrijwel tot nul teruggebrachte eigen middelen. De omvang van de kapitaalbreng is in beide gevallen echter sterk verschillend: 1,42 miljard EUR voor Alitalia en 0,522 miljard EUR voor Iberia; de herkapitalisatie van Alitalia is bijgevolg riskanter voor de investeerder.
- (31) Uit een verdere vergelijking van de door Alitalia respectievelijk Iberia aan de Commissie medege-deelde herstructureringsplannen, blijkt dat de productiviteit van Iberia lager is dan die van Alitalia en dat de Spaanse maatschappij te maken heeft met de onzekere effecten van de liberalisering van de grondafhandelingsmarkt in Spanje, een land waar zij sterk vertegenwoordigd is. De grondafhandeling maakt echter slechts 13 % van de totale omzet van Iberia uit, en dit percentage komt nog lager uit wanneer de groep in zijn geheel wordt beschouwd. Bovendien worden de risicofactoren waardoor de situatie van Iberia wordt gekenmerkt in de ogen van een potentiële investeerder ruimschoots geëvenaard door de onzekerheid, in het geval van Alitalia, ten aanzien van de voorwaarden voor haar ontwikkeling op de luchthaven Malpensa (een essentieel onderdeel van het plan) en van de effecten van de liberalisering van de Italiaanse binnenlandse markt voor de burgerluchtvaart. De Spaanse binnenlandse burgerluchtvaartmarkt is verschillende jaren vóór de Italiaanse geliberaliseerd, en in 1996 konden de effecten daarvan op Iberia reeds worden beoordeeld, terwijl de consequenties voor Alitalia van de openstelling van de Italiaanse binnenlandse markt in 1997 nog zeer onzeker waren. Hierbij komt dat Iberia een bevoorrechte positie inneemt op de markt voor verbindingen tussen Europa en Latijns-Amerika, terwijl Alitalia een dergelijk voordeel mist. Een ander mogelijk punt van overeenkomst tussen beide maatschappijen in de ogen van een investeerder is de sociale situatie. Een investeerder zou er waarschijnlijk oog voor hebben dat in beide gevallen de sociale partners zich ertoe hebben verbonden om tot op zekere hoogte productiviteitsverbeteringen en een verlaging van de productiekosten te accepteren, maar voor hem zou de sociale onrust bij de luchtvaartmaatschappijen in de jaren vóór de kapitaalbreng het zwaarst doorwegen, alsook de noodzaak de bij een overheidsbedrijf met een langdurige monopoliepositie passende bedrijfscultuur aan te passen aan de nieuwe marktomstandigheden. Ook dient erop te worden gewezen dat in beide gevallen twijfel blijft bestaan over de beschikbaarheid van de toekomstige externe partners, die nog niet bij naam zijn genoemd, alsook over de wijze waarop deze hun bijdrage zullen leveren.
- (32) Ten slotte dient erop te worden gewezen dat een rendement van 30 % per jaar, hoe hoog ook, in het verleden al eerder is geconstateerd bij luchtvaartmaatschappijen die een soortgelijke situatie hadden doorgemaakt als die waarin Alitalia zich in 1996 en 1997 bevond. Zo hebben diverse Amerikaanse maatschappijen uit het topsegment in de eerste helft van de jaren negentig eerst aanzienlijke moeilijkheden moeten overwinnen voordat zij weer winst gingen maken, vanaf 1995 reeds in aanzienlijke mate, en terzelfder tijd fors werden geherwaardeerd. Het meest spectaculaire voorbeeld in dit verband is dat van Continental Airlines, dat van 1990 tot 1993 een beroep moest doen op hoofdstuk 11 van de Amerikaanse faillissementswet en waarin Air Partners en Air Canada in november 1992 450 miljoen USD investeerden. Dankzij het met de herstructureringsplannen van de

onderneming, met name het „Go Forward Plan”, behaalde succes is de koers van het aandeel van de onderneming tussen december 1994 en mei 1998 vervijftienvoudigd, waardoor de investeerders in die periode een aanzienlijk hoger rendement dan 30 % per jaar hebben gerealiseerd. In november 1998 heeft Air Partners zijn voor 55 miljoen USD verworven aandelen in Continental Airlines verkocht voor 430 miljoen USD. Afgezien van eventueel uitgekeerde dividenden komt dit overeen met een jaarrendement van ruim 40 % over een periode van zes jaar.

- (33) Ten slotte meent de Commissie dat het jaarlijks minimumrendement (hurdle rate) dat door een volgens de marktwetten opererende investeerder in de huidige omstandigheden zou worden geëist voor een kapitaalbreng van 2 750 miljard ITL in Alitalia, hoger is dan het interne rendement van die operatie, zoals hierboven bepaald (overweging 23). Deze conclusie wordt overigens bevestigd door het feit dat geen enkele particuliere investeerder bereid is gevonden aan de operatie deel te nemen.
- (34) Ook dient erop te worden gewezen dat het grootste deel van het bedrag van de kapitaalverhoging, namelijk 2 000 miljard ITL van de geplande 2 750 miljard, reeds moest worden verstrekt in de zomer van 1997, bij de aanvang van de uitvoering van het plan. Dit verhoogt de aan de operatie verbonden specifieke risico's, aangezien een particuliere investeerder in een vergelijkbare situatie integendeel geneigd zou zijn voorlopig slechts het minimum aan kapitaal te fourneren dat noodzakelijk is voor het voortbestaan van de onderneming en het saldo slechts geleidelijk beschikbaar te stellen naarmate zich een tastbaar en duurzaam herstel aftekent.

CONCLUSIE

- (35) Met bovenstaande overwegingen wordt ingegaan op de door het Gerecht van eerste aanleg gestelde eis tot motivering, alsook op de drie door het Gerecht vermelde gronden voor nietigverklaring. Ten eerste is de kennelijke beoordelingsfout die erin bestond dat de insolventiekosten niet werden meegerekend, rechtgezet, daar deze insolventiekosten nu als positieve kasstromen worden beschouwd (zie overweging 20). Ten tweede is de kennelijke beoordelingsfout die erin bestond dat bij de berekening van het interne rendement en de beoordeling van het minimumrendement geen rekening werd gehouden met de in juni 1997 in het plan aangebrachte laatste wijzigingen gecorrigeerd, daar deze wijzigingen nu naar behoren zijn verwerkt in de nieuwe berekening van het interne rendement en de nieuwe beoordeling van het minimumrendement die de Commissie heeft verricht (zie overwegingen 19 tot en met 23 respectievelijk 24 tot en met 32). Ten derde wordt met deze beschikking gereageerd op de eis de leemten in de motivering van de beschikking van 1997 aan te vullen. Het betreft hier de bepaling van het minimumrendement; het geheel van elementen op grond waarvan de Commissie het minimumrendement op 30 % had vastgesteld, een waarde die vergelijkbaar was met die welke in de zaak Iberia was toegepast, is in detail toegelicht (zie de overwegingen 24 tot en met 32). Voorts wordt in deze motivering de redenering van de Commissie duidelijk en ondubbelzinnig uitgelegd om een toetsing door de communautaire rechter mogelijk te maken en de belanghebbenden met het oog op de verdediging van hun rechten inzicht te verschaffen in de motivering die aan de door de Commissie uitgevoerde beoordeling ten grondslag lag.
- (36) Voor de verdere motivering van deze beschikking, met name wat de verenigbaarheid van de steun betreft, verwijst de Commissie naar de desbetreffende punten van de motivering van de beschikking van 1997, die als integrerend onderdeel van de onderhavige beschikking dienen te worden beschouwd, zonder dat deze daartoe nog eens integraal dienen te worden weergegeven.
- (37) De Commissie constateert voorts dat de nietigverklaring van de beschikking van 1997 de juridische grondslag heeft weggenomen onder de door haar op 3 juni 1998 vastgestelde beschikking betreffende het tweede deel van de herstructureringssteun voor Alitalia. Gezien dit feit is het niet opportuun bezwaar te maken tegen betaling van dit deel van de steun. Wat dit betreft verwijst de Commissie naar de motivering die is opgenomen in de brief aan de Italiaanse autoriteiten van 16 juni 1998 ⁽¹⁷⁾, die eveneens als integrerend onderdeel van de onderhavige beschikking dient te worden beschouwd,

⁽¹⁷⁾ PB C 290 van 18.9.1998, blz. 3.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De door Italië aan Alitalia Linee Aeree Italiane SpA toegekende steun in de vorm van een in drie gedeelten uit te betalen kapitaalinbreng voor een totaalbedrag van 2 750 miljard Italiaanse lire, teneinde de herstructurering van de maatschappij overeenkomstig het op 29 juli 1996 aan de Commissie medegedeelde en op 26 juni 1997 aangepaste plan tot stand te brengen, wordt op grond van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag en van artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt en de EER-overeenkomst beschouwd, onder voorbehoud van inachtneming van de toezeggingen en voorwaarden als bedoeld in de artikelen 1, 2 en 3 van Beschikking 97/789/EG, die in overweging 1 van deze beschikking zijn opgenomen.

Artikel 2

De Commissie verzet zich niet tegen de betaling van het tweede gedeelte van de kapitaalinbreng aan Alitalia Linee Aeree Italiane SpA.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 18 juli 2001.

Voor de Commissie
Loyola DE PALACIO
Vice-voorzitter

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 11 oktober 2001****tot beëindiging van de herziening van Verordening (EG) nr. 1599/1999 van de Raad tot instelling van een definitief compenserend recht op de invoer van roestvrij staaldraad met een diameter van 1 mm of meer uit India***(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 3041)**(2001/724/EG)*

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2026/97 van de Raad van 6 oktober 1997 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid van de Europese Gemeenschap zijn ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 20,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. VOORAFGAANDE PROCEDURE

- (1) De Raad heeft bij Verordening (EG) nr. 1599/1999 ⁽²⁾ een definitief compenserend recht ingesteld op de invoer van roestvrij staaldraad met een diameter van 1 mm of meer („betrokken product”), vallende onder GN-code ex 7223 00 19, van oorsprong uit India. De maatregelen hadden de vorm van ad-valoremrechten van 0 % tot 48,8 % die van toepassing waren op individuele exporteurs. Het residueel recht was 48,8 %.

B. LOPENDE PROCEDURE**1. Verzoek om een herziening**

- (2) Na de instelling van de definitieve maatregelen heeft de Commissie een verzoek om een versnelde procedure voor de herziening van Verordening (EG) nr. 1599/1999 ontvangen dat overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EG) nr. 2026/97 („basisverordening”) werd ingediend door twee in Bombay gevestigde Indiase producenten, namelijk Capico Trading Private Limited en Atlas Stainless Corporation Limited. De genoemde ondernemingen voerden aan dat zij niet verbonden waren met enige andere exporteur van het betrokken product in India en dat zij dit product in het oorspronkelijke onderzoektijdvak (1 april 1997 tot 31 maart 1998) niet hadden uitgevoerd. Zij verklaarden bovendien dat zij het betrokken product pas na het onderzoektijdvak naar de Gemeenschap waren beginnen uitvoeren of voornemens waren dit te doen.

2. Inleiding van een versnelde herzieningsprocedure

- (3) De Commissie heeft het door de producenten/exporteurs in India voorgelegde bewijsmateriaal onderzocht en achtte dit toereikend voor de inleiding van een herzie-

ningsprocedure overeenkomstig artikel 20 van de basisverordening. Na raadpleging van het Raadgevend Comité en nadat de bedrijfstak van de Gemeenschap in de gelegenheid was gesteld commentaar te geven, heeft de Commissie door middel van een bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽³⁾ een procedure voor de hersnelde herziening van Verordening (EG) nr. 1599/1999 ten aanzien van de betrokken ondernemingen ingeleid en heeft zij een aanvang gemaakt met haar onderzoek.

3. Betrokken product

- (4) Het product waarop deze herziening betrekking heeft, is het product waarop Verordening (EG) nr. 1599/1999 van toepassing is.

4. Belanghebbenden

- (5) De Commissie heeft de betrokken ondernemingen en de Indiase overheid officieel in kennis gesteld van de inleiding van de procedure. Bovendien heeft zij de andere rechtstreeks betrokken belanghebbenden de mogelijkheid gegeven hun zienswijze schriftelijk kenbaar te maken en te verzoeken om te worden gehoord.

De Commissie heeft de betrokken ondernemingen een vragenlijst toegezonden die binnen de gestelde termijn volledig werd beantwoord. De Commissie heeft alle informatie verzameld en geverifieerd die zij voor haar onderzoek noodzakelijk achtte en een onderzoek ter plaatse ingesteld bij de betrokken ondernemingen.

5. Onderzoektijdvak

- (6) Het onderzoek naar subsidiëring bestreek de periode van 1 januari tot 31 december 1999 („het onderzoektijdvak”).

6. Werkwijze

- (7) Bij dit onderzoek werd dezelfde werkwijze gevolgd als bij het oorspronkelijke onderzoek.

C. RESULTATEN VAN HET ONDERZOEK

- (8) De Commissie heeft in de eerste plaats de status van de onderzochte ondernemingen in de zin van artikel 20 van de basisverordening onderzocht.

⁽¹⁾ PB L 288 van 21.10.1997, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 189 van 22.7.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 61 van 3.3.2000, blz. 2.

1. Capico Trading Private Ltd

- (9) Op 20 juli 2000 deelde Capico Trading Private Ltd de Commissie mede dat zij haar verzoek om een herziening introk. De onderneming baseerde zich hiervoor op het feit — bij het onderzoek geverifieerd — dat zij het betrokken product niet naar de Gemeenschap had uitgevoerd en het voornemen daartoe niet ten uitvoer had gelegd. De Commissie achtte het dientengevolge dienstig deze herzieningsprocedure ten aanzien van Capico Trading Private Ltd te beëindigen.

2. Atlas Stainless Corporation

- (10) De onderneming Atlas Stainless Corporation werd ongeveer ten tijde van de instelling van de definitieve maatregelen opgericht en werd op ongeveer hetzelfde tijdstip ten behoeve van de omzetbelasting geregistreerd. Het onderzoek wees uit dat deze onderneming het betrokken product niet zelf vervaardigde doch dit betrok van een andere onderneming, Venus Wire Industries Ltd genaamd, die kleine hoeveelheden vervaardigde in opdracht van Atlas Stainless Corporation. De laatstgenoemde onderneming heeft een loonarbeitscontract met Venus Wire Industries Ltd dat tegen betaling grondstoffen in het betrokken product verwerkt in opdracht van Atlas Stainless Corporation. Dit contract werd ondertekend op 25 juli 1999, d.w.z. drie dagen na de instelling van de definitieve maatregelen. Venus Wire Industries Ltd was zelf bij het oorspronkelijke onderzoek betrokken en is aan een individueel compenserend recht van 35,4 % onderworpen.
- (11) In de tussen Venus Wire Industries Ltd en Atlas Stainless Corporation gesloten overeenkomst voor de verwerking van grondstoffen in het betrokken product is een vaste prijs per kilogram eindproduct vastgesteld. Wat de accijns op in het binnenland verkochte goederen betreft, is Venus Wire Industries Ltd, in tegenstelling tot Atlas Stainless Corporation, als fabrikant geregistreerd en kan deze onderneming een indirecte zogenaamde MODVAT-belasting terugvorderen op haar aankopen van, onder meer, grondstoffen. De twee ondernemingen zijn overeengekomen dat Venus Wire Industries Ltd de MODVAT op in het binnenland aangekochte grondstoffen namens Atlas Stainless Corporation terugvordert. Voorts was de oprichter van Atlas Stainless Corporation voorheen werkzaam als bedrijfsleider van Venus Wire Industrie Ltd waar hij belast was met het toezicht op het productieproces.
- (12) Bovendien wordt opgemerkt dat Atlas Stainless Corporation in het onderzoektijdvak slechts een zending van ongeveer 1 500 kg naar de Europese Unie heeft uitgevoerd. De zending was bestemd voor een importeur in de Europese Unie die verklaarde dat deze uitsluitend voor kwaliteitscontrole werd gebruikt. De betrokken importeur was in het verleden een afnemer van Venus Wire Industries Ltd.
- (13) Op basis van de bij het onderzoek geverifieerde gegevens werd vastgesteld dat Atlas Stainless Corporation niet de status van nieuwe onderneming kan worden toegekend, aangezien zij geen exporteur is in de zin van artikel 20 van de basisverordening. Hoewel Atlas Stainless Corporation de eigenaar was van het naar de Gemeenschap uitgevoerde product, kan de enige uitvoertransactie van dit bedrijf in het onderzoektijdvak niet als daadwerke-

lijke uitvoer in de zin van artikel 20 van de basisverordening worden beschouwd. Bovendien werd de loonarbeitsovereenkomst tussen Atlas Stainless Corporation en Venus Wire Industries Ltd onmiddellijk na de instelling van de definitieve maatregelen gesloten en het feit dat deze regeling op dat tijdstip door de voormalige bedrijfsleider van Venus Wire Industries Ltd werd getroffen doet ernstige twijfels rijzen omtrent de werkelijke redenen van de transactie. Bij het onderzoek werd namelijk vastgesteld dat Atlas Stainless Corporation geen fabrieken en, hetgeen nog belangrijker is, geen commerciële activiteiten van betekenis heeft, noch op de binnenlandse markt, noch op andere exportmarkten. De Commissie concludeerde uit al dit bewijsmateriaal dat Atlas Stainless Corporation niet had aangetoond dat zij een exporteur is in de zin van artikel 20 van de basisverordening die voor een individueel recht in aanmerking komt.

Commentaar van belanghebbenden en antwoorden van de Commissie

- (14) Na in kennis te zijn gesteld van de feiten en overwegingen op grond waarvan wordt overwogen deze herziening te beëindigen, hebben Atlas Stainless Corporation en de Indiase overheid de hiernavolgende argumenten naar voren gebracht:
- (15) Atlas Stainless Corporation voerde aan dat, hoewel zij geen fabriek bezit, zij wel de eigenaar is van de grondstoffen, zij een loonarbeitscontract heeft gesloten met Venus Wire en zij de contractueel vastgestelde loonarbeitsvergoeding betaalt. Om deze redenen dient zij als de fabrikant van het uitgevoerde product te worden beschouwd. Atlas Stainless Corporation beweerde bovendien dat zij de fabrieken van Venus Wire Industries Ltd voor specifieke doeleinden gebruikte en dat zij een normale handelsrelatie had met Venus Wire Industries Ltd.
- (16) Zoals hierboven uiteengezet, betwist de Commissie niet dat Atlas de eigenaar was van een enkele naar de Europese Unie uitgevoerde zending van het product. Zij neemt evenwel het standpunt in dat uit de aard van de tijdens het onderzoektijdvak door Atlas verrichte transactie niet kan worden geconcludeerd dat deze onderneming een werkelijke producent/exporteur is die voor een individueel recht in aanmerking komt. Bovendien zouden compenserende maatregelen geen enkel effect meer sorteren indien het voor ondernemingen als Atlas Stainless Corporation, die met loonveredelingscontracten werken, mogelijk zou zijn een individueel recht te verkrijgen zonder melding te maken van de werkelijke fabrikant van het product, die mogelijkerwijze zelf aan een individueel recht onderworpen is. De relatie tussen Atlas Stainless Corporation en Venus Wire Industries Ltd, die bepaalde operationele banden tussen deze ondernemingen inhoudt, en het tijdstip van oprichting van Atlas Stainless Corporation versterken deze conclusie.
- (17) De Indiase overheid verwees naar een verzoek om een herziening in een antidumpingprocedure van het US Department of Commerce ten gunste van Atlas Stainless Corporation in verband met de invoer van roestvrij stalen staven. De Commissie merkt wat dit betreft op dat onderzoeken door overheidsdiensten van derde landen op zich geen invloed hebben op deze procedure.

- (18) De Indiase overheid voerde bovendien aan dat de betrokken onderneming een prijsverbintenis had aangeboden en dat krachtens artikel 15 van de WTO-overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel 1994 bijzondere aandacht moet worden besteed aan de behoeften van de ontwikkelingslanden. Wat dit betreft zij opgemerkt dat de WTO-overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen geen enkele bepaling bevat die vergelijkbaar is met artikel 15 van de WTO-overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel 1994. Bovendien heeft Atlas Stainless Corporation een dergelijke verbintenis niet aangeboden.
- (19) Geconcludeerd wordt derhalve dat het verzoek om toekenning van de status van nieuwe exporteur moet worden afgewezen en dat dit onderzoek zonder wijziging van de geldende maatregelen moet worden beëindigd,

BESLUIT:

Enig artikel

De versnelde herziening van Verordening (EG) nr. 1599/1999 betreffende de invoer van roestvrij staal draad met een diameter van 1 mm of meer uit India wordt beëindigd.

Gedaan te Brussel, 11 oktober 2001.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie
